

מועצה מקומית
פרדס חנה כרכור

תמלול ישיבת מועצה שלא מן המניין

מס' 45 (09/21)

מיום חמישי, י"ג באב תשפ"א, 22.7.21

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

מועצה מקומית פרדס חנה כרכור
ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 45 (09/21)
מיום חמישי, י"ג באב תשפ"א, 22.7.2021

משתתפים:

גב' הגר פרי יגור – ראש המועצה, מר יואב קעטבי – מ"מ וסגן ראש המועצה,
מר יעקב צדקה – סגן ראש המועצה, מר אפרים מעודה – סגן ראש המועצה,
מר אורי פרץ – חבר מועצה, מר אלדד בר כוכבא – חבר מועצה, מר יוני
חכימי – חבר מועצה, מר אייל כגן – חבר מועצה, מר טל דנטס – חבר מועצה,
מר נחום גנצרסקי – חבר מועצה, מר נתנאל קסטן – חבר מועצה,

נעדרו:

גב' מור כהן עמר – חברת מועצה, מר דוד כמוס – חבר מועצה, מר אביעד
סיני – חבר מועצה, מר נחמיה מנצור – חבר מועצה.

סגל:

מר יוסי סילמן – מנכ"ל המועצה, עו"ד יניר גור – יועמ"ש המועצה, מר אבי
ברומברג – דובר המועצה.

מוזמנים:

נעמה – אמא של ילד, יוסף אלגים – סגן מפקד שיטור עירוני, תמי ברששת –
מנהלת אגף רווחה, אילנה זגול – מנהלת אגף החינוך, נופר – אולי אחת
הנציגות של ההורים, ג'ודי בנר – מנהלת מחלקת נוער, נועם בן יהודה – מנהל
מערך פיקוח האכיפה.

על סדר היום:

1. בקשה לכינוס על ידי 5 חברי מועצה.

1. בקשה לכינוס על ידי 5 חברי מועצה בנושא האלימות הגואה בישוב.

גב' הגר פרי יגור:

ערב טוב, אני מבקשת לפתוח את מליאת המועצה שלא מן המניין לבקשת 5 חברי מועצה. מי מכם רוצה להציג בבקשה את הנושא?

מר אייל כגן:

קודם כל תודה. אני רוצה להגיד בראשית דבריי, אני שם רגע בצד אופוזיציה וקואליציה, אני חושב שכולנו מבינים את חשיבות העניין. אני אשמח מאוד שהדיון יהיה באמת ענייני. אני רואה שרוב חברי הסגל המקצועי נמצאים פה. אני אשמח ברשותך, הגר, יש פה גם אמא שהייתה בעצם מעורבת, הילדים שלה היו מעורבים באזור של אלימות, ואולי כדאי שנשמע ממקור ראשון את נעמה שתגיד רגע, לפני שאנחנו נכנסים לדיון בתור נציגת ציבור, בתור מי שהייתה מעורבת בניין שלה, אני חושב שזה חשוב ש נשמע את זה. ואני חושב שלא פחות חשוב שבאמת נסתכל למציאות בעיניים. כי כמו שאמרת, אף אחד מאיתנו-

גב' הגר פרי יגור:

למי אתה מתכוון? רק שנדע.

מר אייל כגן:

כולנו מסתכלים למציאות בעיניים.

גב' הגר פרי יגור:

לא, האמא.

מר אייל כגן:

לנעמה.

גב' הגר פרי יגור:

נעמה, אני אשמח לשבת איתך ב-4 עיניים, לא בפורום הזה. את מוזמנת אליי ללשכה, ואנחנו נשב ונדבר על הכל. לא בפורום הזה.

מר אייל כגן:

אני לא מבין למה.

גב' הגר פרי יגור:

כי זאת ההחלטה שלי.

אני חושב שזו החלטה שגויה, מהסיבה הפשוטה -

מר אייל כגן:

בסדר גמור.

גב' הגר פרי יגור:

רגע, אני אגיד גם למה אני חושב שזו החלטה שגויה.
אני חושב שהייתי שמח אם בכל זאת, היות והיא
באמת אמא לילדים שנפגעו, וכולנו באיזשהו מקום,
אף אחד מאיתנו לא היה בסיטואציה הזאת, אני
חושב שזה חשוב.

מר אייל כגן:

אני אקבל אותך אליי ללשכה, ואנחנו נעשה את זה
בצורה מסודרת עם אנשי המקצוע, ולא קבל עם
ועולם בפני מצלמה.

גב' הגר פרי יגור:

לה אין בעיה.

מר אייל כגן:

אתה רוצה להציג?

גב' הגר פרי יגור:

אני אציג. אני רק אומר עוד פעם, אני חושב שכולנו
שלוחים של הציבור.

מר אייל כגן:

אתם פניתם מראש וקיבלתם על זה תשובה, וחבל על
הסימפוזיון הזה. בוא תציג את הנושא ואנחנו
נתייחס לדברים. בכלל, אני מבקשת בדיון הזה, אם
אתם רוצים לפתוח מקרים פרטניים, הדיון ייעשה
בדלתיים סגורות.

גב' הגר פרי יגור:

אין לי בעיה שהדיון ייעשה בדלתיים סגורות. אני
אומר שוב פעם 2 דברים, אנחנו כולנו שלוחים של
הציבור, זה במשמרת שלנו, אנחנו נציגי ציבור.
ובמקרה הספציפי הזה חשוב שנשמע את הציבור.
מצידי זה יכול להיות בדלתיים סגורות, לי אין
בעיה. אם היא מוכנה לוותר על החיסיון או לדבר על
המקרה שלה, זה חשוב, יש פה עוד הורה שהזמנו.

מר אייל כגן:

אייל, אנחנו תכננו מערך של דיון. תקריא בבקשה

גב' הגר פרי יגור:

את ההצעה. אני רוצה לפנות לדרג המקצועי להציג את ההתייחסויות.

אני חושב שהדרג המקצועי, חשוב שגם הוא ישמע ממקום ראשון.

מר אייל כגן:

ציבור לא מדבר בזמן ישיבות מועצה, נקודה.

גב' הגר פרי יגור:

ולכן הגר, במקרה הספציפי הזה, כשחשוב, הרי הציבור בסופו של דבר הוא ששלח אותנו.

מר אייל כגן:

אייל, אתה מתוך ה-10 דקות שלך, אז בבקשה.

גב' הגר פרי יגור:

אני לא מבזבז את ה-10 דקות שלי.

מר אייל כגן:

עברו 4 דקות, בבקשה.

גב' הגר פרי יגור:

הגר, חבל להגביל בזמן, הדיון הוא חשוב.

מר אייל כגן:

הדיון חשוב.

מר יוני חכימי:

הדיון מאוד חשוב, ולכן בואו ניכנס אליו.

גב' הגר פרי יגור:

אבל שוב אני אומר, חשוב שנשמע גם את הציבור.

מר אייל כגן:

הציבור יכול להגיע אליי, לכל גורם מקצועי.

גב' הגר פרי יגור:

למה אליך? למה הציבור לא יכול להשמיע את זה?

מר אייל כגן:

וזה לא ייעשה במליאת מועצה, נקודה. תתקדם.

גב' הגר פרי יגור:

נכון, אבל כמו שאת לקחת גם את הוועדה וגם את החינוך וגם את התשתיות.

מר טל דנטס:

וגם את רשות המועצה, כן.

גב' הגר פרי יגור:

וגם את רשות המועצה, כל הכבוד.

מר טל דנטס:

שנורא קשה לכם, כן.

גב' הגר פרי יגור:

כל הכבוד, לקחת את רשות המועצה.

מר טל דנטס:

... עם העקיצות האלה.

מר אייל כגן:

גם אלימות, אי אפשר לטפל בה לבד. אי אפשר. אני

מר טל דנטס:

יודע שאת יכולה הכל, ברור, אנחנו רואים איך

המועצה מתנהלת, הכל. אבל אלימות אי אפשר לטפל

בה לבד.

גב' הגר פרי יגור: אייל, בבקשה. יוני, אתה רוצה להציג את הנושא?

מר אייל כגן: אני אציג את הנושא.

מר טל דנטס: יש פה פורום נכבד שחשוב שישמע, יכיר, ידון. הם

בעלי המקצוע, לא אנחנו בעלי המקצוע. אנחנו לוקחים את ההחלטות.

גב' הגר פרי יגור: טל יקירי זה לא ויכוח. פנית פעמיים, קיבלת תשובה

שלא.

מר אייל כגן: זה לא תשובה, התשובה היא מהמנכ"ל.

גב' הגר פרי יגור: אז זו תשובתי. בבקשה. תציגו את הנושא.

מר אייל כגן: אני מצר על כך קודם כל שנעמה לא יכולה להשמיע

את קולה.

מר טל דנטס: ממה את מפחדת כל כך?

מר אפרים מעודה: אל תעני לו.

מר טל דנטס: מה הבעיה? טענת בפייסבוק שלך שהכל מושלם. אז

איפה הבעיה? ביום שישי טענת את זה.

גב' הגר פרי יגור: אייל, בבקשה.

מר טל דנטס: טענת ביום שישי – את, את, את. עשיתי, עשיתי,

עשיתי. יותר טוב מהשיר, השיר קטן עליך של

'עשיתי, עשיתי, עשיתי'. אז מה הבעיה? איפה הקושי

בלשמוע-

מר אייל כגן: את הציבור.

מר טל דנטס: ובאמת לדון. אולי, אולי צעד אחד קטן שאפשר

לעשות, אולי אי אפשר לעשות, אולי זה מורכב. זה

לא... אין שום ספק. אבל אולי אפשר לעשות משהו

אחד קטן נוסף, מעבר למה שאת יודעת, מעבר למה

שעשית כמובן, מעבר לזה. אולי משהו אחד קטן. יש

פה פורום נכבד של בעלי מקצוע.

מר אייל כגן:

חברי מועצה.

מר טל דנטס:

לא כולם מכירים. אז למה להיפגש באישי? תיפגשי איתה באישי, אף אחד לא מונע ממך להיפגש איתה באישי, תיפגשי עם מי שאת רוצה. מה, מנענו ממך משהו. יש פה איזשהו דיון ציבורי.

גב' הגר פרי יגור:

אייל, בבקשה.

מר אייל כגן:

אני אתחיל, אני שוב פעם אומר, אני מצטער שזאת ההחלטה. אני חושב שזו החלטה שגויה.

מר טל דנטס:

תמשיכי עם האטימות שלך, בסדר. גם האלימות תיפתר מהאדישות שלך ומהאלימות ומההתעלמות שלך. בסדר.

מר יעקב צדקה:

לא, היא תיפתר על ידי הפוליטיקה שאתה עושה.

מר טל דנטס:

היא לא תיפתר על ידי הפוליטיקה, אבל יכול להיות שיהיה צעד אחד קטן שאולי.

מר יוני חכימי:

המשפט הזה פוליטי זה משפט מיותר, יעקב.

מר טל דנטס:

חוץ מזה, צדקה, בוא, אתה פה בשביל הכסף, אז אל ת-

גב' נעמה:

אני יכולה להגיד משהו? הבן שלי כל ראשון וחמישי במסגרת הצבא חוצה את מדינת ישראל בלי להחתים פספורט, אוקיי? הוא נמצא במקומות הכי מסוכנים, הכי עוינים, ובסוף את הלבנה על הראש הוא חוטף מתחת לבית. אוקיי? וזה לא רק הילד שלי. והעניין של האלימות ביישוב הזה עובר כל גבול. אוקיי?

גב' הגר פרי יגור:

אני מזמינה אותך אליי ללשכה. ויכולת להגיע בכל יום, יקירתי.

גב' נעמה:

ואני גם אבוא, כי אני קיבלתי אלף פניות.

- גב' הגר פרי יגור:** תבואי אליי ונדבר.
- גב' נעמה:** מאז הפוסט הזה שהרמתי בפייסבוק, את לא מבינה מה קורה פה במושבה?
- מר אייל כגן:** היא מבינה, היא קוראת.
- גב' נעמה:** אני אראה לך את תיבת האימיילים.
- גב' הגר פרי יגור:** תבואי ותשבי איתי, אני אזמין אותך באופן אישי.
- גב' נעמה:** את תביני איזה מקרי אלימות יש פה, שזה פשוט בלתי נסבל. ילד בן 10 הותקף בגן ה... שזרקו עליו...
- גב' הגר פרי יגור:** אני מבקשת ממך להפסיק.
- מר אייל כגן:** למה? למה שהיא תפסיק?
- גב' נעמה:** אני רוצה שתיקחי את זה ברצינות את העניין, כי זה בלתי אפשרי.
- גב' הגר פרי יגור:** אני לוקחת את זה ברצינות, כמו כל היושבים בחלל הזה, שכולנו יושבים פה ברצינות ראויה לקיים דיון ראוי. אני מבקשת ממך, הדלת שלי פתחה, הטלפון שלי ידוע, גם בפוסט שכתבת יכולת לפנות אליי באופן אישי.
- מר אייל כגן:** היא לא צריכה, היא יכולה לבוא...
- גב' הגר פרי יגור:** בבקשה, תציג.
- מר אייל כגן:** אני אתחיל, ברשותך. רביב, אתה רוצה? יש פה גם את רביב, רביב הוא אבא של ילד-
- גב' הגר פרי יגור:** אייל, אני מנהלת את הדיון הזה, וגם רביב מוזמן אליי ללשכה, תתחיל להציג את הנושא.
- מר אייל כגן:** אבל הציבור, הגר פרי יגור...
- גב' הגר פרי יגור:** טוב, אני אציג.
- מר אייל כגן:** את לא צריכה להציג, אני יודע לקרוא, את לא צריכה.

גב' הגר פרי יגור: אנו החתומים מטה, חברי המועצה, דורשים את כינוסה של ישיבת המועצה.

מר אייל כגן: חבל, עוד פעם, באמת באנו לעשות דיון ענייני.

גב' הגר פרי יגור: לא, זה לא ענייני מה שאת עושה עכשיו, אתה עושה פוליטיקה.

מר אייל כגן: אני לא עושה שום פוליטיקה, תאמיני לי.

גב' הגר פרי יגור: וחבל לי שזה על הגב של הציבור הזה, בדיוק הזה שאתה משתמש בו באופן ציני ולא יפה.

מר יוני חכימי: הציבור הזה רוצה להשמיע.

גב' נעמה: כל כך לא קשור, באמת. זה פשוט מביך אותי באמת שזה המצב. ממש.

גב' הגר פרי יגור: נכון, זה באמת מביך. אייל, בבקשה.

מר אייל כגן: אנחנו החתומים מטה חברי המועצה, דורשים את כינוסה של ישיבת המועצה שלא מן המניין באופן דחוף, זה נעשה ב-13.7, ובהתאם להוראות החוק בנושא האלימות ביישוב, אוזלת ידה של המועצה, בערעור תחושת הביטחון של התושבים והתושבות, ובעיקר של הנוער היישובי, קל וחומר כאשר החופש הגדול כבר כאן.

רקע: בתקופה האחרונה אנחנו עדים להתפרצויות קשות של אלימות וונדליזם בקרב בני נוער ביישוב. לא מזמן נחשפנו לניסיון של כמעט לינ'י בנער שלמרבה המזל, לאור התערבות תושבים, נמנע אסון ממש. אביו של הנער נמצא פה, ומשום מה את לא רוצה לשמוע אותו, זה עניין שלך. אבל אני הייתי שמח לשמוע את העדות שלו ממקור ראשון. אני דיברתי איתו טלפונית. הדברים שהוא אומר

כואבים, כואבים. גם אני אבא לנער ביישוב הזה, כולנו פה הורים. הדברים שהוא אומר כואבים, וכדאי מאוד היה לשמוע אותו, כי העדות שלו היא ממקור ראשון, הוא אבא של ילד שכמעט נעשה, ורק במזל זה לא נגמר באסון.

לאחרונה שמענו על בחורה בן 22 שנחלץ לעזרת אחיו ואחותו והותקף באבנים. זה בנה של נעמה. מקרים חמורים אלו מצטרפים לשורה של תלונות חוזרות על וונדליזם ואלימות בכל רחבי היישוב ללא יוצא מן הכלל שבא לידי במיוחד במקומות ציבוריים, ובעיקר בגינות הציבוריות אך לא רק. כך לדוגמה תלונות חוזרות ונשנות על נסיעות בלתי חוקיות של טרקטורונים לא מטפלות, ואין מי שעושה למיגור התופעה הקשה שעשויה לעלות בחיי אדם חס וחלילה. ואני אומר עוד פעם, חס וחלילה.

יותר מכך, תקופת הקורונה הארוכה, שגרמה לשיבוש כללי של המערכות החברתיות והחינוכיות תורמת אף היא את חלקה להגברת האלימות וגידול בצריכת אלכוהול בקרב בני הנוער. לכך יש להוסיף את העודה שאנחנו כבר נמצאים בחופש הגדול שבאופן ברור מצריך תגבור בכל המערכות.

לאור האמור לעיל, אנחנו החתומים מטה מבקשים לזמן לישיבה את כל הגורמים הנוגעים בדבר: מנכ"ל המועצה, מנהלת אגף רווחה וקהילה, עו"סים קהילתיים, מפקד נקודת השיטור העירונית, האחראי על הפיקוח, האחראי על עיר ללא אלימות וכן את מנהלת היחידה לחינוך הבלתי פורמאלי על מנת

לקבל תמונת מצב מעודכנת על היערכות המועצה לחופש הגדול, וכן על היערכות המועצה בטווח הבינוני והארוך.

בנוסף אנחנו נזמין לדיון את הציבור על מנת להשמיע את קולו, שלצערי לא מושמע. בסופו של דבר, הציבור הוא זה שחש יום-יום את תחושת אוזלת היד והרפיסות של המערכת. הציבור זועק את זעקתו ואין שומע. הגיע הזמן להפגין נחישות בלתי מתפשרת במאבק באלימות הגואה, וישנן אין ספור דוגמאות מיישובים אחרים שלקחו את הנושא ברצינות הראויה והביאו למהפך אמיתי הן בהורדת מפלס האלימות והן בהגברת הביטחון לתושבי ותושבות היישוב.

אני רוצה להוסיף על זה, יש פה לא מעט גנים ציבוריים שבלילות הופכים הפקר. אנחנו יכולים להיאחז בקרנות המזבח, ואנחנו יכולים לספר לעצמנו סיפורים, אבל כשבני נוער רוצים להיכנס לאחוזה, לגן שם, ויש שם 30 ילדים שלא נותנים להם לעשות את זה, אותי זה מזעזע. וזה עוד כסף קטן.

משום שאם תראו את הכתבות על מה שקורה, על הוונדליזם, ונפגשתם עם תושבים, ונווה פרדסים שמדברים על וונדליזם בגנים, שמדברים על הטרדות, שמדברים על כך שאף אחד לא נכנס. אני רוצה להבין כאן באמת, מעבר להיערכות, אין לנו מה לבוא ולספר לעצמנו סיפורים. אני באמת רוצה להבין את הנושא של האכיפה. אני רוצה להבין את

הנושא של הקהילה. אנחנו הבאנו, ואת יודעת את זה היטב, לפני שנתיים, את כל הנושא של עיר ללא אלימות.

אליהו הוא בחור עם הרבה מאוד יתרונות והרבה מאוד חוזקות. הוא גם עשה עבודה נהדרת בחולון. אני אשמח לשמוע איפה הדברים עומדים. אני רוצה להבין מכל מי שנמצא פה, כולל ג'ודי וכולל תמי וכולל המנכ"ל, איפה בדיוק אנחנו עומדים. כי אני לא מתרשם, וגם יו"ר ועדת ביטחון אורי, אני לא מתרשם מניירות.

אני חושש, ובגלל זה הכינוס של הישיבה הזאת, שזה עשוי להיגמר רע. ואני לא רוצה למצוא את עצמי הולך, באמת במובן הזה, למצוא את עצמי חס וחלילה בא לאיזה בית לנחם, כי ייהרסו פה כמה בתים, גם הבית של הקורבן וגם הבית של הפוגע. אנחנו חייבים להסתכל למציאות בעיניים, להבין באמת שיש לנו בעיה. זה לא בושה. כולנו נשמח אם הדברים האלה יטופלו כמו שצריך. יש מהפכים שנעשו בעיר אילת, יש מהפכים שנעשו במודיעין. אנחנו בין האחרונים שהכנסנו את עיר ללא אלימות. אנחנו חייבים לטפל בבעיה הזאת. תודה.

יש לי רק שאלה אחת, אייל.

בבקשה.

מר אורי פרץ:

מר אייל כגן:

באמת, כל כך חשוב לכם הנושא הזה, למה אני לא רואה אתכם בוועדה למיגור אלימות? לא יוני ולא אתה, חברי הוועדה, שם בדיוק דנים בכל מה שאתה אומר, פעם אחת לא הופעתם. עכשיו פתאום זה

מר אורי פרץ:

נהיה...

- מר יוני חכימי:** תן לי לענות. הוועדה הזאת נדחתה 3 פעמים.
- מר אורי פרץ:** הייתה קורונה אם שכחת. אבל היא גם התקיימה, היא התקיימה.
- מר יוני חכימי:** תן לי לסיים, תן לי לסיים.
- מר אורי פרץ:** פעם אחת תבואו.
- מר אייל כגן:** תן לו להשיב. ואוו, ראיתי שהחלפתם מבטים, הגר. איזה תיאום זה, עוד פעם... לגופו של עניין?
- מר אורי פרץ:** ביקשתי את רשות הדיבור.
- מר אייל כגן:** זה מה שמשנה כרגע?
- מר אורי פרץ:** אני יו"ר ועדת מיגור אלימות.
- מר אייל כגן:** אז מה? ו-? פתרת את האלימות ביישוב?
- מר אורי פרץ:** לא פתרתי שום דבר.
- מר אייל כגן:** תודה, זה הכל.
- מר אורי פרץ:** לא פתרתי.
- מר אייל כגן:** איי רסט מיי קייס.
- מר אורי פרץ:** וגם זה לא ייפתר ביום אחד.
- מר אייל כגן:** אני יודע.
- מר יוני חכימי:** תן לי לסיים. עם כל הצניעות, אני בין חברי המועצה שמגיע להכי הרבה ועדות והכי הרבה ישיבות. הוועדה הספציפית הזאת נדחתה 3 פעמים, לא בתקופת הקורונה, לא בתקופת הסגר. בפעם לפני שנפגשתם בפעם האחרונה, הייתה פעם שגם לא הודעתם לי. הייתי פה, הגעתי לפה.
- מר אורי פרץ:** טוב, זה-
- מר יוני חכימי:** אני מגיע בזמן.
- מר אייל כגן:** ... יוני מספיק בוועדות ובהתנדבות... לא מתאים

לך. אנחנו חברי מועצה שמגיעים ללא מעט ועדות...
הכל בסדר. ובאותה ישיבה שנקבעה בסוף, מותר לי
שאני גם לא אהיה פנוי.

זה בסדר, אנחנו יודעים בדיוק...

גב' הגר פרי יגור:

די, הגר, תנסי דיון אחד להתרומם מעל הלבב הרגיל
שלך. דיון אחד, בבקשה ממך. כאילו בבקשה תנסי
להתרומם.

מר אייל כגן:

תביא למועצה עדכונים מהוועדות, כמו שהיה בעבר.
כשאני הייתי פה עוד הנחלתי את המנהג הזה, גם זה
נפסק.

מר טל דנטס:

מר אייל כגן:

אנחנו יודעים בדיוק, והפרוטוקולים מספרים את
הסיפור, אביעד. אנחנו יודעים בדיוק מי מגיע לאיזה
ישיבות ומי שותף פעיל ומי לא.

גב' הגר פרי יגור:

כמה ועדות כינסת בכלל? את מנהלת את הוועדות
לפי החוק? ועדת רווחה התכנסה מאז שזה? אז אל
תגידי זה. ועדת רווחה לא התכנסה שנתיים וחצי.

מר טל דנטס:

אני מבקשת ממנכ"ל המועצה לפתוח את הדיון
ולענות. יוסי, בבקשה.

גב' הגר פרי יגור:

ערב טוב לכולם. אנחנו כמובן בפוסט קורונה, ואנחנו
באמת נערכנו עם כל אנשי המקצוע שיש פה בהכנת
תכנית גם איך עוברים את הקיץ הקרוב. ובכלל,
בתכניות איך נערכים להמשך בהחלת האלימות
והתוצרים של הקורונה. יוסי, אולי תציג בהתחלה
נתונים שנדע.

מר יוסי סילמן:

יציג גם את עצמו.

מר אייל כגן:

לפני כן, אתה אומר שאנשי המקצוע פה, ואני מעריך
את כל אנשי המקצוע. רק את האנשים שהם חלק

מר יוני חכימי:

- חשוב בחוליה הזאת, היחידה לקידום נוער, אני לא רואה אותה פה ולא משתפים אותם. תמוה בעיניי.
- גב' הגר פרי יגור:**
- נמצאת פה מנהלת האגף, והיא תכסה גם את ההתייחסות לזה.
- מר יוני חכימי:**
- היא לא קשורה.
- גב' הגר פרי יגור:**
- נמצאת פה מנהלת האגף.
- מר יוני חכימי:**
- הם לא הוזמנו ולא היו שותפים.
- גב' הגר פרי יגור:**
- נמצאת פה מנהלת האגף.
- מר יוני חכימי:**
- העובדים האלה לא היו חלק מהתכנית.
- גב' הגר פרי יגור:**
- נמצאת פה מנהלת האגף. היא תתייחס לדברים.
- מר יוני חכימי:**
- זה שהיא נמצאת, אני מכבד ומעריך.
- גב' הגר פרי יגור:**
- בבקשה, יוסי.
- מר יוני חכימי:**
- אני רוצה לקבל התייחסות למה היחידה לקידום נוער, שהם באים במגע עם הנוער בסיכון-
- גב' הגר פרי יגור:**
- בסדר. יוסי, בבקשה.
- מר יוני חכימי:**
- אל תגידי בסדר. תני לו לענות. אל תגידי בסדר, ככה את מתייחסת. יוסי, תענה בבקשה.
- מר יוסי סילמן:**
- א' – יש פה את אילנה באמת שמתכללת גם את היחידה לקידום נוער. שמענו את היחידה לקידום נוער, ובהחלט התייחסנו גם לדבריהם.
- מר יוני חכימי:**
- לא שמעתם את היחידה לקידום נוער.
- גב' הגר פרי יגור:**
- גם היינו שם אפילו פעמים שלוש.
- מר יוני חכימי:**
- היית, היית.
- גב' הגר פרי יגור:**
- בישיבות מסודרות. אתה יכול לבדוק.
- מר אייל כגן:**
- רק תציג את עצמך ברשותך, אם תוכל לעמוד.
- מר יוסף אלג'ס:**
- אני נציג המשטרה, קוראים לי יוסף אלג'ס, אני הסגן של השיטור העירוני, של ענאן, הוא כרגע נמצא

בחופש, אני מחליף אותו ואני מייצג את המשטרה. אני כרגע מדבר אתכם על נתונים של האכיפה. מבחינת האכיפה, אנחנו מדברים כרגע על שנה מול שנה, תקופה מול תקופה. זאת אומרת, עד יולי לפני יומיים שלושה. אנחנו מדברים כרגע על סך הכל אכיפה כללית בשנת 2020 עמדנו על 680 דוחות...

דוחות למה?

מר אייל כגן:

מר יוסף אלג'ם:

תן לי לסיים, תשמע אותי עד הסוף. אנחנו מדברים על עבירות של דו גלגלי, אופניים, אופניים חשמליים, קסדות, אופנועים, טרקטורונים. בשנת 2020 נערכו 54 דוחות, בשנת 2021 נערכו 251 דוחות. מבחינת אחר, אחר זה סוג של עבירה של אדום לבן, חנייה אדום צהוב, תחנות אוטובוס, כל העבירות האלו. בשנת 2020... 290 דוחות, בשנת 2020 459 דוחות. מבחינת עבירות בריונות, כל העבירות של אי מתן זכות קדימה, כמעט דרס הולך רגל, כל הדברים האלה, בשנת 2020 201 דוחות, ב-2021 461. עבירות מסוכנות שזה שכרות, כל מיני כאלה ואחרים, 188 דוחות ב-2020, 372 ב-2021. כאשר נהג לא מורשה, פסילה ודברים כאלה, אנחנו עומדים על... 2020, כאשר 2021 אנחנו עומדים כרגע על 14... מדברים על פארקים, גנים ציבוריים, מוסדות דת, אז נעשה את הפירוט ככה. בשנת 2020 מקום ציבורי כללי, שזה פארקים וכל מיני מקומות כאלה, יש גם שטח פתוח, שזה מסווג אחרת. אז ב-2020 אנחנו עומדים על 27 אירועים מול 8 ב-2021, שזו ירידה מאוד-מאוד רצינית. רעש מרכב אנחנו עומדים על 2020 7 ו-2021

5 אירועים. בשטח פתוח 7 אירועים, 6 אירועים ב-2021. מדירה 57 ב-2020, ו-29 ב-2021. עסק 7 אירועים, 4 ב-2021. מוסד שזה יכול להיות כל מוסד חינוכי ציבורי, אנחנו עומדים על 2020 3 אירועים מול 1 ב-2021. בית תפילה ואתר בנייה, אנחנו עומדים כרגע על 00. זה מבחינתנו. מבחינת נוער, עבירות נוער, אנחנו מדברים על כרגע עבירות מסוג איומים. ב-2020 אנחנו עומדים על 22 אירועים מול 14 ב-2021.

מר אייל כגן:

רגע, יוסי, תעצור שנייה ברשותך. אתה אומר שיש בסך הכל 14 אירועים שטיפלתם בהם בעבירות נוער של איומים ואלומות בכל 2021? נכון, מינואר.

מר יוסף אלג'ם:

7 חודשים... 2 אירועים בחודש?

מר אייל כגן:

זה מה שנפתח לנו תיקים במשטרה. זה נתונים מהמערכות המשטרתיות.

מר יוסף אלג'ם:

הבנתי. אבל זה ברור לך שזה לא המצב בשטח.

מר אייל כגן:

אני ארחיב על זה עוד דקה, ברשותך. בסדר?

מר יוסף אלג'ם:

זה הרי לא הגיוני שיש 2 אירועים בחודש. זה לא הגיוני.

מר אייל כגן:

תן לי לסיים.

מר יוסף אלג'ם:

שאלות בסוף.

מר אייל כגן:

בבקשה, תכבד את המעמד.

מר יוסף אלג'ם:

אני מכבד. אני שואל אותך שאלות ענייניות.

מר אייל כגן:

אוקיי. מבחינת גניבות, אז אנחנו מדברים על 2020 על אירוע אחד, מול 4 השנה שזה יש עלייה. שימשו בסם, אנחנו מדברים על 2020, יש לנו 23 אירועים

מר יוסף אלג'ם:

מול 32. שזה כתוצאה מחיכוך של השיטור העירוני של הפקח המסייע שנמצא איתנו בניידות. יש לנו פיקוח ואנחנו מנסים כמה שיותר להתחכך עם בני הנוער. לא רק לתפוס אותם על מעשים, גם להגיע אליהם בתוך הנפש.

אני לא צריך שתגיע בתוך הנפש, אני צריך שאתה תיכנס לתוך הגן או לתוך ה...
אני, תן לו לסיים.

אנחנו נמצאים שם.

אני נותן לו לסיים.

לא, אתה לא נותן.

אני מקשיב לו.

אתה מפריע.

אני לא מפריע.

מבחינת סכינאות, שיש לנו עלייה, אנחנו עומדים על 2020 אירוע אחד מול 3 של השנה. זה עקב אותו חיכוך של השוטר העירוני עם הפקח העירוני שנמצאים באותה ניידת ועובדים ביחד... היזק ורכוש, אנחנו עומדים על 10 מול 9... בריחות במעונות, שזה לא מדבר אליכם, חוסה בבריחה זה 35 מול 33 ב-2021. שב"חים, שוהה בלתי חוקי – אם זה עוזר לכם אז 2 מול 1. תקיפות סתם, אנחנו עומדים על 21 אירועים מול 14 ב-2021. תקיפה חבלנית 2 מול 3 ב-2021. כאשר אם אנחנו נכנסים פרטני חודש יולי, אז יש לנו חוסה בבריחה 5 ב-2020 ו-4 ב-2021. איומים 2 מול 2, שימוש בסם לצריכה עצמית 4 מול 1, כשיש ירידה בחודש יולי. היזק

מר אייל כגן:

גב' הגר פרי יגור:

מר יוסף אלג'ם:

מר אייל כגן:

גב' הגר פרי יגור:

מר אייל כגן:

גב' הגר פרי יגור:

מר אייל כגן:

מר יוסף אלג'ם:

לרכוש במזיד 3 מול 1, שב"ח 1 מול כלום. תקיפה חבלנית 0 שנה שעברה, יש לנו 1 השנה. שנה שעברה תקיפות סתם שזה 3 מול 1. יש לנו את הנושא של עבירות אלימות בכלל, שזה שוטר במצוקה, בעל חיים, אלימות כללית, סכסוך, חטיפה, שודים ודברים כאלה. אנחנו עומדים בשנת 2020 מול 1,200, ב-2021 אנחנו עומדים על 668. הממוצע המחוזי הוא מינוס 44, זו המגמה שלנו. בסדר? אם אנחנו נכנסים לאירועי תקיפה, אירועי התקיפה יש פילוח של עבירות. יש את האירועים הכלליים, אז לפני שאני אקריא את סוגי העבירה, בשנת 2020 היה לנו 873 אירועים מול 2021 519. כאשר הפילוח הוא 238 מול 151 השנה.

מר אייל כגן:

אתה מדבר על תקיפה בכלל? לא נוער כללי, אתה מדבר על אירועי תקיפה? של היישובים.

מר יוסף אלג'ם:

של היישוב, בתוך היישוב. איומים, יש לנו 272 מול 169 ... 53 מול 39 ... 229 מול 125. הטרדה בריוניות 23 מול 15. התעללות באדם 38 מול 10, דקירה 3 מול 2, לחצן מצוקה 12 מול 5, והפרעה זה 5 מול 3.

מר יוני חכימי:

הנתונים האלה מראים כמה הגישה היא לא נכונה.

מר אפרים מעודה:

זה לא הדיון עכשיו, תן לו לגמור.

מר יוני חכימי:

אני רוצה לעצור את העניין. הנתונים האלה הם פחות מעניינים לדיון. תסלח לי, אתם עושים עבודה נהדרת.

מר אורי פרץ:

יוני, זה רק חלק מהדיון.

גב' הגר פרי יגור:

אנחנו רק התחלנו, יוני.

מר יוני חכימי:

אבל ברגע שאתה מתחיל עם הנתונים היבשים ולא

בצד החינוכי, הטיפולי-

- גב' הגר פרי יגור:** יוני, אנחנו נעבור את כל גורמי המקצוע.
- מר יוני חכימי:** זה פחות מעניין...
- גב' הגר פרי יגור:** תפסיקו לצעוק.
- מר יוני חכימי:** אם לא הייתה בעיה, לא היינו מתכנסים פה.
- גב' הגר פרי יגור:** די לכעוס, אנחנו בתחילת ה-
- מר יוני חכימי:** אני לא כועס.
- גב' הגר פרי יגור:** קודם כל, אתה כועס.
- מר אייל כגן:** אנחנו מודאגים.
- גב' הגר פרי יגור:** אתה כועס ואתה צועק.
- מר יוני חכימי:** אני לא כועס. אני מדבר.
- גב' הגר פרי יגור:** ודבר שני, יש פה עוד למעלה מ-10 בעלי מקצוע שכל אחד יתייחס בתחומו. אנחנו מתייחסים לנושא הזה ברצינות. כולם פה כדי לענות על הכל. בסוף הדיון אם יהיו עוד שאלות – תשאלו.
- מר אייל כגן:** יש לנו שאלות גם תוך כדי, ברשותך, מותר לנו לנהל דיון.
- גב' הגר פרי יגור:** הוא עוד לא סיים.
- מר אייל כגן:** בסדר, אני רוצה לשאול אותך שאלה פשוטה, ברשותך.
- מר אפרים מעודה:** אחרי שיסיים.
- מר אייל כגן:** חברים, הבנו. 1200 מול 680, חלק ירידות, חלק עליות.
- מר יואב קעטבי:** אני רוצה לשאול משהו.
- מר אביעד סיני:** גם אני רוצה שאלה.
- מר אייל כגן:** בבקשה.
- מר יואב קעטבי:** תגיד לי, הנתונים האלה חסויים?

- כן, אסור לי להציג אותם מול המערכת.
- מר יוסף אלג'ם:**
- ולחברי המועצה, למה זה לא מוגש? אין כאן שמות, סליחה. אין כאן שמות, יש כאן אירועים. למה חברי המועצה לא יכולים לקבל את האירועים. אתה הקראת את זה, האמן לי שאף אחד לא זוכר.
- מר אייל כגן:**
- למה? אני זוכר.
- מר יואב קעטבי:**
- אני לא זוכר.
- מר אייל כגן:**
- אוקיי.
- מר יואב קעטבי:**
- זה לא לפניי. לא, באמת, אני לא פוגע.
- מר יוסף אלג'ם:**
- לא קיבלתי אישור ממפקד התחנה להציג את הנתונים. מותר לך להקריא אותם...
- מר אביעד סיני:**
- אני רוצה לשאול שאלה. דבר ראשון, תודה רבה שבאת, ותמשיכו לשמור על כולנו. יש לי שאלה. ברשותכם, סליחה שאני שואל אישית, כמה שנים אתה במערכת?
- מר יוסף אלג'ם:**
- 28.
- מר אביעד סיני:**
- אז אתה יודע על מה אתה מדבר, אתה פז"מניק. מבחינת תחושה, אתה חווית, המערכת חווה את הקורונה כמשבר מבחינת הנוער, מבחינת הילדים, ה הסתובבויות, מבחינת תחושה? העובדה שישבו בבתיים ויוצאים החוצה? חווים את זה כ... אם אנחנו מדברים כך, אז בשנת 2020 היה כמות סגרים גדולה, לרוב היינו בבית, כל מה שקרה הוא היה בתוך הבית. היה אסור לצאת לגנים, היה את הבידוד של המרחק, היה הרבה הגבלות. 2021 היה לנו פעמיים של שבוע ימים איזה סגר והגבלה מקומית שזה לא משהו שזה. כן, זה משפיע על
- מר יוסף אלג'ם:**

הנוער, כן זה משפיע בתוך הבית, כן זה משפיע על כולם.

יוסף, אתה יודע כמה...

מר אייל כגן:

שנייה, תן לי קודם לסיים.

מר אביעד סיני:

אתה יודע כמה ילדים היו בזולות? אתה שמעת על הזולות של הילדים?

מר אייל כגן:

תן לי לשאול אותו.

מר אביעד סיני:

אבל הוא לא הכתובת, אייל, זה בדיוק העניין. הוא שוטר.

מר יוני חכימי:

מבחינת נוכחות משטרתית היום, ביחד עם השיטור העירוני שלנו.

מר אביעד סיני:

ניידת וחצי.

מר אייל כגן:

איך החוויה ב-2020 לעומת 2021? יש שיפור עם הנושא?

מר אביעד סיני:

היחידה הוקמה אוגוסט 2020. זאת אומרת, אני לא יכול למדוד את היחידה הזאת, רק מתחילת אוגוסט. אני יכול להגיד לך, כאחד שהוא שוטר ותיק במשטרת ישראל עם 28 שנות שירות במשטרה בלבד, לא כולל גופים אחרים.

מר יוסף אלג'ם:

מג"ב.

מר אייל כגן:

המשטרה, במיוחד בשיטור העירוני פה בפרדס חנה, השילוב הזה של הפקח המסייע עם כמות הפקחים וכמות השוטרים, אנחנו עושים פה, ויש לנו חיכוך מאוד רציני עם האוכלוסייה. אנחנו מנסים למגר את הפשיעה כמה שניתן, אם זה בפארקים, קפה ציפורים, דיברו על קפה הציפורים, אז היה שם איזה... קטן... ריכוז. נכנסנו בצורה מסודרת, הבאנו

מר יוסף אלג'ם:

את חברת חשמל, הבאנו הכל. אתמול היה לנו פה פיצוח של בית הימורים. אנחנו עושים פה עבודה, ואנחנו עושים פה עבודת קודש. אנחנו נותנים שירות לאזרח, לא 100 אלא 200 אחוז.

טוב, אני מציע גם-

מר יוסי סילמן:

יש לי שאלה אחת חשובה. יוסף, מה הסמכויות שלכם? כי אני יודע על מקרה שקרה בנווה פרדסים לצורך העניין, לילה למחרת, מעבר לזה שהתיק נסגר לפי דעתי, לילה למחרת, מעבר לזה שהתיק נסגר לפי דעתי, לילה למחרת הגיעו עוד פעם חבורה של נערים והזמינו שיטור. הם הזמינו שיטור כנגד ההורים שמסיירים שם כתוצאה מפחד. אני רוצה להבין מה הסמכויות שלך כשוטר לכניסה לתוך גן, לחיפוש בתיקים אם צריך, כאשר יש תלונות על זה שהילדים, נוער, חלק מהנוער מסתובבים גם עם כלים שהם כלים אלימים, קרי אלות, קרי סכינים, קרי שוקרים. כשאת המדבר על חיכוך, מהי צורת החיכוך, מהי צורת הכניסה שלך. מותר לך להיכנס, המשטרה מפחדת, המשטרה צריכה חוקר נוער בשביל להיכנס אותו גן. תגיד לי בבקשה מה הסמכויות שלך, של השוטרים ושל הפקחים.

מר יוסף אלג'ם:

הסמכות שלי על פי חוק, להיכנס לכל גן ציבורי, לכל פארק, כל מקום שהוא מקום ציבורי, המרחב הציבורי, לא המרחב הפרטי, כן יש לי סמכות. יש לי נגזרת מחוק העזר העירוני, מותר לי להיכנס לגינות ציבוריות.

כמה אתם עושים את זה?

מר אייל כגן:

- מר יוסף אלג'ם:** בממוצע 3 ניידות ערב ולילה.
- מר אייל כגן:** יש לך 3 ניידות פה?
- מר יוסף אלג'ם:** ערב ולילה, 2 צהריים, 1 לילה.
- מר אייל כגן:** אוקיי. עכשיו אני שואל שוב פעם, אני אומר לך שוב פעם, יש נקודות ביישוב, נקודות מועדות לפורענות, שבהם יש...
- מר יוסף אלג'ם:** ואנחנו... את הנוכחות שלנו.
- מר אייל כגן:** מתי בפעם האחרונה, זאת אומרת, כשאתה מדבר על אותו חיכוך, מתי בפעם האחרונה נכנסו ופתחו לא תיק משטרתי, כי אני לא רוצה תיקים משטרתיים. פתחו תיק ומצאו שוקר, החרימו כלי נשק.
- מר יוסף אלג'ם:** כל הזמן. השבוע הוצאנו מקטין בקבוק אלכוהול, סגרנו עסק.
- דובר:** כל יום.
- מר אייל כגן:** לא בקבוק אלכוהול, יוסף?
- מר יוסף אלג'ם:** למה לא? זה סוג של אלימות. למה לא? כשאתה מוכר היום לקטין אלכוהול... **(מדברים ביחד)**
- מר טל דנטס:** איזה כלים אתה צריך בשביל לשפר? מה אנחנו יכולים לעזור לך כמועצה בשביל לשפר?
- גב' הגר פרי יגור:** בסוף, בסוף.
- מר יוסי סילמן:** ... אחר כך אפשר לפתח...
- מר טל דנטס:** אבל זה הדיון.
- מר יוסי סילמן:** אני רק אומר, שאנחנו התחלנו להיערך כבר באפריל כי הבנו שאנחנו אחרי הקורונה, ויש לזה השפעה, והחלטנו להיערך לזה לקראת הקיץ עם תכנית ענפה.
- מר טל דנטס:** זה מעולה, אבל אם אני שואל... מה ניתן לעשות?
- מר יוסי סילמן:** זה אפשר אחר כך.

מר אייל כגן: יוסי, יוסי, ברשותך.

מר טל דנטס: כל אחד הוא בפני עצמו. **(מדברים ביחד)**

מר טל דנטס: ... אולי אנחנו יכולים לעזור במשהו.

גב' הגר פרי יגור: טל, תפסיק לצעוק. יש פה ארקדה שלמה של מנהלי

אגפים, תכבדו אותם, הם יספרו את כל הנתונים, יענו על כל השאלות, את כל השאלות הרחוביות שלכם בסוף.

גב' תמי ברששת: שמי תמי ברששת, אני מנהלת אגף רווחה וקהילה.

זה לא סוד, ההשפעה של התקופה של הקורונה על הנוער היא השפעה קשה. אנחנו רואים את זה, אנחנו מרגישים את זה, אני תיכף אתן גם נתונים. זו השפעה... כל הארץ על בני הנוער, אנחנו שומעים את זה מהקולגות... צרת רבים חצי נחמה. לא. כבר כמו שיוסי אמר, היו מודעים לכך לעלייה בפניות שאני תיכף אציין אותן, למקרי קצה. וכבר לקראת אפריל, אפילו קצת, התכנסנו כל הפורום, כל מי ש...

מר יוסי סילמן: בתחילת מאי התחלנו את התהליך.

גב' תמי ברששת: כל מי שעוסק בנוער, כולל קידום נוער, יוני, לשיח

לגבי מה אנחנו יכולים לעשות.

מר יוסי סילמן: כולל עם ההנהגה היישובית, ההורים.

גב' תמי ברששת: יחד עם זה. גובשו תכניות, חלקן לטווח המיידי

וחלקן לטווח הארוך יותר. ואני יכולה להגיד לכם... שמפסח עד עכשיו היו לחוק נוער פניות 35. בניגוד לזה, זה ממש מקרי קצה, בניגוד ל... זו באמת עלייה שתחשבו, אני מדברת על 3 חודשים, זו עלייה מאוד גדולה מבחינתנו, זה באמת תיזוז לא קטן של עובדי חוק הנוער, תיזוז לא קטן של העובדים

הסוציאליים, בשיתוף עם עובדי החינוך. אז אני ככה
אציין מה נעשה ומה עוד עושים. קודם כל, בתוך בית
הספר החקלאי יש עובדת סוציאלית על חשבון מלא
של הרשות המקומית בשלושת רבעי משרה.

זה חלק מהתכנית של עיר ללא אלימות, זו רכזת
מוגנות?

מר אייל כגן:

...

גב' הגר פרי יגור:

זה עוד הרבה לפני. היא כבר עובדת שם שנתיים
וחצי. לאור מה שקרה ולאור באמת פניות רבות של
הורים ושל ילדים ושל יועצות בית הספר, הוחלט
לתגבר בעוד חצי תקן, מייד, של עו"ס, שתסייע
בידה. זה אחד. וזה כבר ברמה המיידית. גויסו 5
מדריכים מוגנות ל3 חודשים. ג'ודי יחד עם אליהו
גייסו.

גב' תמי ברששת:

תמי, שנייה רגע.

מר אייל כגן:

רגע שנייה, אייל.

גב' תמי ברששת:

מה ההכשרה שלהם?

מר יוני חכימי:

יוני, אתה צודק. **מדברים ביחד**

גב' תמי ברששת:

אי אפשר ככה, נו באמת. מה, הם מנהלים את הדיון?
אנחנו שואלים שאלות ענייניות.

מר נתנאל קסטן:

מה אתה קופץ?

מר יוני חכימי:

תן למישהו לגמור לדבר ותשאל בסוף. אתה לא יכול
לנהל את הדיון פה.

מר נתנאל קסטן:

אתה לא תגיד לנו מה אנחנו...

מר יוני חכימי:

אני אגיד לך מה שאני רוצה, במיוחד לך שפותח את
הג'ורה שלו כל הזמן, ואני אגיד מה שאני רוצה.

מר נתנאל קסטן:

אנחנו נשאל מה שאנחנו רוצים, יאללה.

גב' מור כהן עמר:

סתום את הפה, יא חתיכת אפס.

מר יוני חכימי:

גב' תמי ברששת:

אני תיכף אחזור למה שאנחנו עושים. רק לסבר את האוזן. כשאנחנו מדברים על סוג של פוסט טראומה, זה קרה באוכלוסייה הבוגרת שהיום אנחנו בהחלט רואים את מה שקרה. זאת אומרת, אנחנו יודעים מה היה תוך כדי, אבל את המחיר הם משלמים היום, גם הרבה בני נוער, בעיקר בני נוער קצה, משלמים היום את המחיר. ואנחנו ערים לו, ואנחנו מוכנים לו ויודעים אותו. אוקיי? אנחנו מדברים באמת על תקיפות ואנחנו מדברים על בני נוער עם שימוש בסמים, עם אלכוהול הרבה, עם שוטטות ונשירה מבית ספר. אנחנו מדברים על פגיעות ברשת, אנחנו מדברים על אלימות ביניהם, ואנחנו מדברים גם על חוסר תפקוד של בני נוער. אנחנו מדברים על בידוד חברתי, דיכאון וחרדה. וכן גם על התנהגות מינית מסוכנת. גם בזה נתקלנו בהחלט ביישובנו הכפרי והיפה. זה לא פוסח על פרדס חנה, כמו שזה לא פוסח על שום עיר. ותאמינו לי, אני עם הקולגות שלי בכל הארץ, ואנחנו מדברים על זה גם ברמת המשרד, מודעים לכך, וניתנו תקציבים מיוחדים. לשאלתך יוני, המדריכים האלה הם מדריכים... אבל אתה צודק, אבל אנחנו רצינו, שנה שעברה הייתה לנו...

תגידי לנתנאל שאני צודק.

מר יוני חכימי:

מר נתנאל קסטן:

אין לי בעיה אם אתה צודק, אמרתי תן לאנשים לדבר, תשאל בסוף, אי אפשר להקשיב ככה.

אתה לא מקשיב ממילא.

מר יוני חכימי:

גב' תמי ברששת:

שנה שעברה הייתה לנו תכנית שקוראים לה 'רואים אותך'. במהלך הקיץ הסתובבו מדריכים מקצועיים שהכינו אותם על חשבון משרד הרווחה, עם עובד סוציאלי של עמותת עלם. השנה המדריכים הם לא הסוג הזה. יחד עם זה, אנחנו גייסנו ומה-1.8 יתחיל לעבוד עובד סוציאלי מומחה, איך קוראים לו? שעבד שנה שעברה, שהוא ידריך אותם מראש ויהיה איתם. הוא גם מכיר את האזור הזה, הוא כבר מכיר אותו בשנה שעברה... את רוצה להוסיף משהו על זה? בטווח הקצר יש לנו את סיירת הורים, אליהו ירחיב, באמת עשה עבודה נהדרת, בשיתוף פעולה עם עבודה קהילתית שלנו, עם החינוך, עם ועד ההורים היישובי, עם 'נוצץ' שלנו, ויש קבוצה. והם בקשר איתנו יומיומי. לפעמים ממש בלילה הם מתקשרים אלינו אם הם מזהים משהו. אז קודם כל זה עובד. וזה טוב וזה נהדר על סיירת הורים. וכן, אם רוצים לעשות פה משהו מבחינת היישוב, לתחזק את זה, להגביר את זה-

אנחנו מכירים את ה...

מר אייל כגן:

אנחנו ב-1 לאוגוסט מקימים את המתחם נוער וילגי בשיתוף עם החינוך. פה יישבו גם מדריכי נוער שיעבדו בשעות הקטנות של הלילה, עשינו את זה לפני 3 שנים.

מה זה השעות הקטנות?

מר אייל כגן:

עד 02:00.

גב' תמי ברששת:

עד 00:30-00:00.

דוברת:

עד 00:30-00:00 בלילה. הרעיון הוא בהחלט לתת

גב' תמי ברששת:

פאן מצד אחד לנוער, אבל הנוכחות של העובדים הסוציאליים שם תזהה גם, כמו שאנחנו למדנו את זה משנה שעברה, זה היה נפלא.

זה כל ערב או שזה 3 פעמים בשבוע?
3 פעמים בשבוע.

כמו שזה היה שנה שעברה?

זה יהיה כמו שנה שעברה, כן. רק השנה אנחנו נתגבר את זה. תיכף גם ג'ודי תציג עוד תכניות. כשאנחנו מדברים על הנוער, אני רוצה שגם נבחין. אנחנו מדרים על נוער, אלה שעכשיו מתחילים את הקורס מדריכים, ואלה שבמועצת נוער, ואנחנו מדברים פה על נוער קצה. זאת אומרת, בואו, זה משהו ארוך, זה לא משהו שכולם אותו דבר. היה פה פורום ראשי רשויות שהגר השתתפה בו, כאשר אנחנו יודעים גם שיש בין רשויות, זאת אומרת, הנוער הולך לזיכרון וחברה מזיכרון באים לכאן.

חוף הים לא נעצר בין יישוב ליישוב, היער לא נעצר בין יישוב ליישוב.

את רוצה שאני אספר לך על המכתב שיצא-

אז גם מסיבות הטבע וגם מסיבות החופים שהשבוע גם עצרנו במעיין צבי בחוף באמצע הלילה.

אם זה בין היישובים, אז למה-

למה אתה לא נותן להשלים משפט?

שנייה, רגע, הגר.

לא, לא שנייה.

כי אני אסביר לך. שנייה כן.

לא, אתה תלמד להקשיב.

מר אייל כגן:

גב' תמי ברששת:

מר אביעד סיני:

גב' תמי ברששת:

גב' הגר פרי יגור:

מר אייל כגן:

גב' הגר פרי יגור:

מר אייל כגן:

גב' הגר פרי יגור:

מר אייל כגן:

גב' הגר פרי יגור:

מר אייל כגן:

גב' הגר פרי יגור:

- מר אייל כגן:** אני מקשיב, אני מקשיב בקשב רב.
- גב' הגר פרי יגור:** אתה תקשיב עד הסוף.
- מר אייל כגן:** תוריד את האצבע קודם כל כשאת מדברת אליי.
- גב' הגר פרי יגור:** אז תוריד את הרגל כשאתה יושב מולי כמו איזה 'פרח'.
- מר אייל כגן:** אני יושב בנוחות. תוריד את האצבע.
- גב' הגר פרי יגור:** ראשי הרשויות התכנסו.
- מר אייל כגן:** את רוצה שאני אספר לך על ראשי הרשויות? אני אראה לך את המכתב שיצא מ-4 רשויות? שפרדס חנה כרכור רכז המוגנות שלה לא מופיע. אחרי שהייתה מסיבה בחוף... הייתה שם אלימות מינית. למה הרכז...?
- גב' הגר פרי יגור:** ראשי הרשויות, די כבר לצעוק... באמת.
- מר אייל כגן:** אני שואל אותך שאלה פשוטה.
- גב' הגר פרי יגור:** די להתנפח, די.
- מר אייל כגן:** מה זה להתנפח? אני שואל אותך שאלה פשוטה.
- גב' הגר פרי יגור:** ראשי הרשויות נפגשו.
- מר אייל כגן:** כן, ו-? נפגשו ו-? עוד ישיבה? עוד מספרים, עוד ניירות כאילו? ו-? נשמע. קדימה. אני מקשיב ברוב קשב.
- מר טל דנטס:** לי יש שאלה בינתיים.
- גב' הגר פרי יגור:** לא, אני, אתה תדבר אחריי. אני רק חיכיתי לראות אם סיימת. כי תמיד אחרי פסיק יש לך נקודה.
- מר אייל כגן:** אני עוד לא סיימתי, אני עוד לא סיימתי.
- גב' הגר פרי יגור:** ועוד פסיק, ועוד נקודה, ועוד פסיק ועוד נקודה ועוד פסיק.
- מר אייל כגן:** נכון, כשהנושאים כואבים לי, אני מדבר.

גב' הגר פרי יגור:

אז כשאתה ממש תשתוק, אני אדבר.

מר אייל כגן:

דברי, דברי. פתחי את פיך ויאירו דבריך, בשמחה רבה, כבוד ראש המועצה.

גב' הגר פרי יגור:

תודה רבה. אנחנו ראשי הרשויות נפגשנו: חוף כרמל, בנימינה גבעת עדה, מנשה, אלונה, זיכרון. אחרי זה גם נוצרו קשרים עם פרדיס וגייסר, כי מסיבות הטבע שנעשות בשטחים הפתוחים שבינינו, לא יודעות גבול, כי מסיבות החופים לא יודעות גבול בין יישוב ליישוב, ואנחנו סיכמנו דרכי עבודה משותפות. גם הקמנו פורום ביטחון אזורי, שבו משותפים כל קציני הבטיחות, הקב"טים, יחידות הביטחון הקהילתי, כל הרכזים, גורמי עבודה סוציאלית, ואפילו אנחנו ראשי הרשויות נמצאים שם, ובזמן אמת כל גורמי המשטרה ופגישה בדרך שהולכת להיות עם מפקד המחוז החדש. כי בסוף, בלי משטרה, עם כל הכבוד לרשויות המקומיות, בלי משטרה, לי אין סמכות לעצור אף אחד עדיין. ויש שם ממש צעדים אופרטיביים, גם תקציבים שכל רשות הקצתה את היכולות שלה, וזה עובד נהדר, כולל השבוע מסיבת נוער. במעין צבי זה היה, נכון? של 200 בני נוער. ואנחנו מדווחים על זה בשעות הממש קטנות של הלילה, שנתפסים בקבוקי אלכוהול ואלכוהול עם ים, מי יודע לאיפה זה יגיע. אז מסיבה ממש גדולה שנתפסו גם כלי המוסיקה וכל מה שהגיע לשם. סמים כמובן, אלכוהול, ופיזרנו את הילדים, עם כל הכאב והצער, אבל אנחנו ערים, ועל זה גם ייאמר תודה במקרה הזה לאנשי חוף כרמל, שבאמת עובדים

שעות סביב השעון בחופים.

מר אייל כגן:

לגבי התיאום בין הרשויות, אני רק רוצה באמת, בשביל שלא נטמון את הראש מתחת לחול.

אני אתייחס לזה בתוך דבריי.

גב' תמי ברששת:

מר אייל כגן:

רגע, תמי, ברשותך. כבוד ראש המועצה דיברה על התיאום בין רשויות, אז אני רוצה, יש פה מכתב שיצא, שחתומות עליו מועצה מקומית זיכרון, חוף כרמל, בנימינה גבעת עדה ומנשה.

אני אתייחס לזה בסוף.

גב' הגר פרי יגור:

מר אייל כגן:

רק משפט אחד. "ביום חמישי האחרון בשעת הלילה, התקיימה למיטב ידיעתנו מסיבת נוער בחוף מעיין צבי, חוף לא מוכרז בין מעיין צבי למעגן מיכאל. המסיבה אורגנה על ידי בני נוער, הייתה שם אלימות מינית. משום מה, על המכתב חתומות כל הרשויות ומנהלי הביטחון הקהילתי של 4 הרשויות.

אני אענה לך למה, אלא אם כן העובדות לא מעניינות אותך.

גב' הגר פרי יגור:

הן מאוד מעניינות.

מר אייל כגן:

אתה בדרך כלל נותן לעובדות לבלבל אותך.

גב' הגר פרי יגור:

משום מה פרדס חנה כרכור לא חתומה.

מר אייל כגן:

אני אסביר למה. מכיוון שזה הובא לידיעתי שעה לפני שכבר כולם חתמו והעובדות לא היו ידועות. אני לא חותמת גומי על אף מכתב, ותצהירי ודקלרטיבי ככל שיהיה, לא חותמת על אף מכתב בלי לדעת את העובדות. ולכן, לא חתמתי, אבל כינסתי את ראשי הרשויות. ובסוף הפגישה שלנו ראשי הרשויות, יצא עוד מכתב שאולי אותו אין לך וכולנו

גב' הגר פרי יגור:

חתומים, גם ראשי הרשויות שלא מופיעים במכתב הזה והצטרפו בישיבה הבאה. תלמד את העובדות ותדבר עובדות ולא פולקלור.

קודם כל, תסירי את האצבע כשאת מדברת אליי.

ואל תעשה לנו פלברה.

אני לא עושה פלברה.

את עושה פלברות בינתיים.

תמי, מתי בפעם האחרונה את היית בשטח? מתי

בפעם האחרונה היית בזולות...?

איזו חוצפה זאת, באמת.

מה זה פה, תחקיר? מה זה?

את מנהלת אגף רווחה וקהילה.

אני לא מוכנה שתתייחסי לדבר הזה, לא.

אני יודע שיש זולות שנמצאות...

מה זה מתי פעם אחרונה היית בשטח?

אבל למה את צועקת?

למה אתה חצוף?

למה את צועקת?

אתה חצוף.

היא מנהלת אגף.

מה זה מתי פעם אחרונה היית בשטח? מתי פעם

אחרונה אתה ישבת באוטו ולא עלית לישיבה כי יש

לך עניינים באוטו לעשות לנו תרגילים?

אני לא ישבתי בשום אוטו.

אני אמשיך ואומר שלטווח האמור נעשתה תכנית

מובנית יותר שאנחנו מדברים על פתיחה של מיתר.

מיתר זו תכנית של בני נוער שלא משתלבים במערכת

מר אייל כגן:

גב' הגר פרי יגור:

מר אייל כגן:

מר יוני חכימי:

מר אייל כגן:

גב' הגר פרי יגור:

מר נתנאל קסטן:

מר אייל כגן:

גב' הגר פרי יגור:

מר אייל כגן:

גב' הגר פרי יגור:

מר אייל כגן:

גב' הגר פרי יגור:

מר אייל כגן:

גב' הגר פרי יגור:

מר אייל כגן:

גב' הגר פרי יגור:

מר אייל כגן:

גב' תמי ברששת:

החינוך הרגילה, בשילוב של למידה עם תעסוקה. ישבנו ונפגשנו עם מפקח ארצי בנושא להכניס את היישוב הזה לתכנית הלאומית 360. בגלל הלמ"ס הגבוה שלנו, אנחנו לא יכולים להיכנס, אבל בכובע השלישי שלי גם זה מול השר, בפגישה שלי איתו אנחנו נעלה את זה, כי לא יכול להיות שילד בסיכון בפרדס חנה, בגלל שהלמ"ס שלו 7, או ילד באור עקיבא, לא יקבלו את אותו שירות שהם צריכים לקבל אותו. אנחנו כן מנסים, ואני רוצה לציין את שיתוף הפעולה באמת היוצא מן הכלל שיש לנו עם אליהו שמתכלל פה, עם החינוך, עם קידום נוער, עם השירות הפסיכולוגי, לנסות לעשות. אני יכולה להביא לך גם נתונים. אבל אני אמרתי, הייתה עלייה בחודשים האחרונים, אנחנו ערים לעלייה.

אז אני רוצה לשאול את אותה שאלה, כמו שרציתי לשאול את יוסף. הכל נהדר.

לא נהדר, אני לא אמרתי שנהדר.

אתם עושים הרבה דברים.

אני נראית לך נהדר? תאמין לי, אנחנו עובדים יום ולילה.

לא, לא, בהחלט.

ברגע זה יש כווננים בפרדס חנה 24 שעות ביממה.

בהחלט, בהחלט, כל מה שאמרת, אני בטוח שנעשה ואפילו יותר מזה, גם מה שלא נאמר עוד עשה, ואין לי שום ספק. יחד עם זאת, יש עדיין כנראה מה לעשות, וזאת השאלה וזה מה שאני רוצה להשיג מהדיון הזה. מה כולנו, אנחנו כחברי מועצה, אנחנו

מר טל דנטס:

גב' תמי ברששת:

מר טל דנטס:

גב' תמי ברששת:

מר טל דנטס:

גב' תמי ברששת:

מר טל דנטס:

כמועצה, כראש מועצה, אתם כבעלי המקצוע, מה אנחנו יכולים לשדרג? אנחנו יודעים את המצב, אנחנו לא עיוורים. אנחנו חיים, את יודעת יותר טוב ממני, אני רק מתרשם מהדברים מסביב וממה שאנחנו מקבלים. את מכירה את הנתונים מבפנים וגם יוסף, מה כן אפשר עוד לעשות שלא נעשה? אולי תקציב, קשור למה? ועוד שאלה אחת לגבי מסיבות הטבע שהתהדרו פה. אני שואל הפוך, האם זה חכם להילחם במסיבות הטבע בכלל? האם לא חכם להכיל את מסיבות הטבע? כי בני הנוער האלה ימשיכו לעשות מסיבות טבע ובצדק. הם ימשיכו, הם צריכים, הם רוצים ליהנות, כולנו היינו בני נוער, כולנו אהבנו להשתובב עד הגבול המסוים.

הפתרון זה לעשות את המסיבות פה.

בתוך השאלה שלך יש גם את התשובה. זה לגיטימי מה שאתה שואל. קודם כל, לגבי מסיבות הטבע, הם ייעשו איתנו או בלעדינו. אבל איתנו באמת זה מדריכי המוגנות שיסתובבו, שיהיו ערים, בכל מסיבת טבע שיהיה פיקוח שם, שיראו מה קורה שם, מי נכנס, מה נכנס. הרבה פעמים לצערנו זה לא החבר'ה עצמם. גם במסיבה המפורסמת היא נכנסו חבר'ה שלא דווקא מהיישוב כאן או הפוך, מהיישוב כאן נכנסו למסיבה שהייתה אחרת.

נכון.

ולכן הייתה הישיבה הבין יישובית הזאת, שתמר הייתה יחד עם הגר בישיבה. אז אלה דברים שננקטים. מדריכי המוגנות זה בדיוק התפקיד שלהם

מר אביעד סיני:

גב' תמי ברששת:

מר אייל כגן:

גב' תמי ברששת:

לפקח. כן תכנית של הפיקוח. תראו, אני עובדת פה הרבה שנים. מעולם לא היה כמות של פיקוח ומשטרה כמו שיש בשנתיים שלוש...

השאלה גם אם הייתה כזאת כמות של אלימות?

אני אמרתי עכשיו ואני מדברת על איך מתמודדים.

לא הייתה קורונה.

אני יודע שלא הייתה קורונה.

אני לא אמרתי שלא. אז אנחנו משלבים גם תכנית פיקוח שדיבר יוסי, גם התכנית של הרווחה שמדברת גם באמת על תכניות הרחבה, גם של הבית חם לנערה, כל מה שקורה. רגע, רגע. אני לא רוצה לקחת את זכות הדיבור של החברים שלי. תיכף אליהו ידבר, אילנה יש לה מה להגיד.

עוד שאלה גם מניסיונד, שאלה אחרונה. מניסיונד הרב והטוב, ויישר כוח לך ולכל מי שפועל בדבר החשוב הזה, כל הכבוד לך. מתוך ניסיונד, בגלל שיש לנו את נקודת התורפה הזאת עם הלילות והנערים והנערות, לשלב עוד כוחות, עלם, אני פחות מצוי בכל הפלטפורמות הקיימות האפשריות, היחידה לקידום נוער. כזה דבר אם ניתן בו עוד פוש, זה יכול לעזור?
א' – כן.

כמה מסתובבים בלילה מלבד סיירת ההורים והניידת של הפיקוח העירוני מסתובבים פה בלילות בגנים?

לא מספיק.

אני אענה לך, וגם באותה הזדמנות לא אתחמק מהשאלה של טל, בסדר? מה עוד אפשר לעשות –

מר אייל כגן:

גב' תמי ברששת:

גב' הגר פרי יגור:

מר אייל כגן:

גב' תמי ברששת:

מר אביעד סיני:

גב' תמי ברששת:

מר אביעד סיני:

מר אייל כגן:

גב' תמי ברששת:

לשים את הפוליטיקה בצד, זה אחד.

מר אביעד סיני: כן, כן.

גב' תמי ברששת: דבר שני, באמת לעזור למען הציבור, לגייס יותר

הורים לסיירת הורים, לעשות מערכים גדולים יותר, כן לתגבר את הנושא של עלם. בואו, באמת, שכל אחד יביא כמה הורים לסיירת הורים, שכל אחד יעזור פה וכולנו נתמודד ביחד עם הבעיה.

גב' הגר פרי יגור: נכון מאוד.

מר יוסי סילמן: טוב, תודה תמי. אילנה.

גב' אילנה: טוב, אני מבקשת רגע להתייחס, אולי נתחיל מהסוף,

מהשאלות שקשורות לעניין הקורונה. אנחנו יודעים, וגם במשרד החינוך יודעים, שהקורונה היו לה השלכות מורכבות מאוד, גם על ההיבט הרגשי של הילדים גם על ההיבט החברתי, וכמובן גם על ההיבט ה... הקורונה יצרה בפנינו מצבים של התמודדויות מול נוער שנכנס למצבים של סיכון, התנהגויות וסיכון ואני לא אפרט, הדברים כאן פורטו. כשמשרד החינוך הבין את זה, הוא גם יצא בקולות קוראים. אנחנו לאחרונה מילאנו קול קורא שנקרא - תכנית לטיפול וייעוץ פסיכולוגי לבני נוער, כיתות י"א-י"ב בעקבות משבר הקורונה. אז בואו קודם כל נאמר שמשבר הקורונה בהחלט חייב אותנו לחשוב אחרת, לחשוב יותר, ולהתמודד עם תופעות שלא ידענו קודם. השאיפה שלנו היא לאפס אלימות. אלימות הייתה גם לפני הקורונה, בבתי ספר וביישובים בכלל, בבתי ספר ובכלל, וזה נושא שאנחנו גם כמערכת חינוך, כמובן הרווחה, מתמודדים לאורך

כל השנים באופן מיוחד לאחר הקורונה הדברים התעצמו. אנחנו, כמו שתמי אמרה, עובדים בשיתוף פעולה מלא. אני מתכללת את הנושא מול המחלקות שלי באגף החינוך. אז זה גם תכניות בבתי הספר, לא רק החקלאי, יש לנו את שבילים, יש לנו עוד בתי ספר. גם ביסודיים, הפלא ופלא, גם ביסודיים. ואתם יודעים מה, גם בגני הילדים. אז אנחנו מתכללים ורואים את זה מערכתית בכל מערכת החינוך בכלל בארץ, אבל אנחנו מדברים פה על פרדס חנה. אז המחלקות השונות של אגף החינוך, יחד עם הרווחה, יחד עם אליהו, יחד עם כל הגורמים הרלוונטיים מטפלים. אני תיכף אבקש מנופר הפסיכולוגית שלנו, להתייחס לנתונים, כי הנושא, כמובן יש איזשהו... בשירות הפסיכולוגי. אחר כך ג'ודי שמתכללת את הנושא של פעילות הנוער, שאני רוצה לומר לכם, הפעילות של הנוער כאן היא מעובה, רחבה ומגוונת באופן כזה שאין לה דוגמא, אין לה אח ורע ביישובים אחרים, זכתה לשבחים רבים בשל איכותה והיקפה על ידי משרד החינוך. ואנחנו באמת נותנים פה השנה מענה רחב יותר ממה שנתנו בשנים הקודמות, כדי לאפשר לנוער עיסוק ופעילות בשעות הפנאי. אנחנו גם כמובן עם קידום נוער, וגם עם בתי הספר, עם תכניות. כן, גם התכניות שבבתי הספר, כמובן אנחנו עכשיו בחופשה, אבל במהלך הרבעון האחרון או המחצית האחרונה של שנת הלימודים, גם שם שמנו תשומת לב מיוחדת לתכניות כדי להכיל את הנוער, כדי לשמוע אותו ולתגבר את הפעילויות.

מר אייל כגן:

אילנה, את יכולה להצביע על אחוזי נשירה? יש לכם סטטיסטיקות לגבי אחוזי נשירה של הנוער בעקבות הקורונה?

גב' אילנה:

אני אדבר על נשירה גלויה ונשירה סמויה. אני רוצה לומר לכם שאנחנו באחוזי נשירה לאורך השנים בכלל, אחוזי נשירה נמוכים. ואנחנו מקבלים נתונים ממשרד החינוך...

מר אייל כגן:

גב' אילנה:

על מה אנחנו מדברים בעקבות הקורונה? בעקבות הקורונה יש לנו, ובעיקר בבתי ספר, חקלאי ושבילים, דרך אגב, בעקבות הקורונה העלייה היא בתופעות, אני תיכף אתייחס למה שאתה אומר, תופעות של הפרעות אכילה, דיכאון, סמים, אלכוהול, אלימות, בדידות, דרך אגב, גם אלימות במשפחה אנחנו מכירים. אלה תופעות שהתעצמו, התרחבו בעקבות הקורונה. מבחינת נשירה ממערכת החינוך, אין גידול בנשירה, אני מדברת על הנשירה, היה כן גידול בנשירה הסמויה של ילדים שלא הגיעו, שלא השתתפו בזום. אז הייתה כאן נשירה סמויה, שדרך אגב טופלה ומטופלת. וגם על זה, תיכף נתייחס, הייתה עלייה ארצית, גם אצלנו היה עלייה בנשירה הסמויה. היה צריך לאתר ילדים שפשוט נעלמו לנו.

מר אייל כגן:

גב' אילנה:

זה מה שאני שואל. אז אני יכולה להגיד לך שמבחינה מספרית, כי בדרך כלל אין לנו גם נשירה סמויה, אנחנו מטפלים בה. אבל עכשיו בקורונה אנחנו חשנו אותה ביתר. אני יכולה להגיד לך שמבחינת מספרי הילדים, בסך הכל

אנחנו מדברים על בין 20 ל-30 ילדים.

- מר אייל כגן:** מכל המערכת?
- גב' אילנה:** של התיכונים, שבילים וחקלאי, כן.
- מר אייל כגן:** בכיתות י"א-י"ב?
- גב' אילנה:** לא, מכיתות ז' עד י"ב.
- מר אייל כגן:** מהחטיבה 30 ילדים?
- גב' אילנה:** מ-ז' עד י"ב יש 30.
- מר אייל כגן:** שהחזרת אותם למערכת או שהלכו לג'ורג'?
- גב' אילנה:** לא, לא, הלכו לג'ורג', שאלה טובה. מספר הילדים
אצל ג'ורג' הוא עקבי לאורך השנים.
- מר אביעד סיני:** אצל מי? לא הבנתי.
- מר אייל כגן:** ג'ורג' זה היחידה לקידום נוער.
- גב' אילנה:** השנה 50, בין 50 ל-70, אלה מספרים שלא משתנים.
- מר אייל כגן:** כלומר, לא היה בעצם נשירה פה, גידול שם?
- גב' אילנה:** היו ילדים שעברו לג'ורג'. דרך אגב, גם קידום נוער
היא מערכת חינוך פורמאלית לחלוטין. זאת אומרת,
ילד מסיים שם בחינות בגרות וכדומה.
- מר אייל כגן:** כן, אני יודע.
- גב' אילנה:** ובאמת, אלה ילדים שאיתרנו כנשירה סמויה, וחלקם
העברנו לפה, והם עלו על דרך המלך. כלומר, אנחנו
יודעים. דרך אגב, יש לנו כאן 3 קב"סים שעושים
עבודת קודש, ובקשר צמוד עם בית הספר ומאתרים
אתה הילדים.
- מר יוני חכימי:** אפשר להגיד גם שהמורים עושים עבודת קודש בבית
הספר החקלאי, נלחמים על ילד ילד.
- גב' אילנה:** נכון.
- מר טל דנטס:** אילנה, אם אפשר במשפט-שניים על סגירת סדנאות,

אחרי 4-5 שנים.

גב' אילנה:

לא, 10 שנים, כמה? ...

מר טל דנטס:

לא כל כך הרבה. סגירת הסדנאות הרי היה איזשהו דבר מטלטל שהיו לו דעות לכאן ולכאן. בתום ה-6 שנים אפשר כבר לראות האם באמת הייתה החלטה נכונה, או לפעמים בראייה אסטרטגית מאוד-מאוד קדימה לחשוב על זה שוב פעם, כמובן בהקשר של האלימות.

מר אביעד סיני:

היינו בדיון של למעלה משעה בהנהלה על הסוגיה הזאת.

גב' אילנה:

אני אגיד רק במשפט את עמדתי. עמדתי ידועה, אני הייתי חלק מהמהלך הזה. בסדנאות בשנה האחרונה לפני שנסגרו היו שם 90 ילדים, 50% מהם היו בכלל ילדים מבחוץ.

מר יואב קעטבי:

יותר, יותר מ-50% שלא מפרדס חנה כרכור.

גב' אילנה:

אז אני אולי מקלה.

מר יואב קעטבי:

והסגירה הייתה מהמוצדקות ביותר.

מר אפרים מעודה:

14 ילדים היו מפרדס חנה.

גב' הגר פרי יגור:

אילנה, אני אענה על השאלה הזאת.

גב' תמי ברששת:

אני רק אגיד מילה מבחינת נתונים. את הילדים האלה קיבלו כדי להצדיק את הקיום של הסדנאות... נשארו כאן 50 ילד, מתוכם 10-15 היו בוגרי י"ב, כבר סיימו. נשארו עם 35 ילדים, שבחלקם השתלבו בחקלאי, סיימו בגרות, ובחלקם שילבנו או אצל ג'ורג', או בבית ספר... בקרית אתא. אני קיבלתי, נכון, יש ילדים בודדים, אבל רובם סיימו בגרות. אני נפגשתי עם ההורים, ביקרתי אותם כמעט יום-יום

בבית הספר. הם רק הודו לי שהיה מאוד קשה
להכניס...

לא, לא, לא, לא.

אני רוצה להגיד מילה, שנייה.

בסדר, שנייה.

חלק מהדיון שהיה שם, וצריך להגיד את זה בכל
הפורום המכובד, זו דעתי. מה שהיה עם הסדנאות,
סליחה שאני בוטה, אבל זה מת, זה עבר, זה נגמר.
צריך להסתכל קדימה. לפחות המסקנה שברורה,
והיא ביתר שאת אחרי סגירת הסדנאות, זה שצריך
בית ספר נוסף.

מסגרת מקצועית, נכון.

נוסף, שיאפשר את המרחבים ואת האפשרויות, כולל
הפדגוגיות, כולל הפיזיות, ולהכיל את כל האירוע.
ואנחנו לא נכביר מילים למה בית הספר הזה לא
הוקם.

זו כמובן חובה, אבל אם לא תעשה תיכון שהוא גם
לאלה שמתקשים, אז זה לא פותר את הבעיה.
תוכל לאפשר את זה...

ילד שתפתח לו עד 4 תיכונים אותו דבר, לא עשית
בזה שום דבר.

הסוגיה של סגירת הסדנאות, מי שהיה פה בקדנציה
הקודמת – זוכר, מי שלא היה פה בקדנציה הקודמת
– לא רק שלא זוכר, גם לא היה שותף למאבק. ומי
שהובילה את המאבק נגד סגירת הסדנאות, זו אני.
לא זכור לי טל, אייל, שהייתם שם איתי, יוני.

תגידי, זכור לך שעשינו הרבה דברים בתרבות ועשינו

גב' הגר פרי יגור:

מר אביעד סיני:

גב' הגר פרי יגור:

מר אביעד סיני:

מר אייל כגן:

מר אביעד סיני:

מר אייל כגן:

מר טל דנטס:

מר אביעד סיני:

מר טל דנטס:

גב' הגר פרי יגור:

מר אייל כגן:

בעסקים? מה זה לא זכור לך? למה אנחנו צריכים להיות איתך?

רגע, רגע, למה אני צריך להיות איתך, כשאת המקצוע שלך אומרת שזה היה מהלך נכון?

מר יוני חכימי:

גם שם נכשלת, עוד מקום שנכשלת. בכל מקום שהכנסת את היד שלך, כולל בחקלאי, נכשלנו. כל מקום שאת שמה את היד, נכשלנו. אז אל תתגאי כל כך.

מר טל דנטס:

מה את מכניסה את עצמך כל הזמן.

מר אייל כגן:

נכשלנו בחקלאי, כי אני אזכיר לך את הוויכוח שהיה בחקלאי, ולמה הפסדנו את חקלאי בגללך, הגיע הזמן להודות. אז תפסיקי, תפסיקי כבר.

מר טל דנטס:

אשת המקצוע שלך אומרת במפורש שזה מהלך מצוין. אל תעשי ככה, את לא בתיאטרון. היא שואלת למה אנחנו לא היינו איתה.

מר יוני חכימי:

כן, כי זה נורא קל היום לבוא יוני ולהגיד-

גב' הגר פרי יגור:

אבל הוא שאל אותה שאלה בסך הכל אם ההחלטה הייתה נכונה.

מר יוני חכימי:

למה אתה צועק?

גב' הגר פרי יגור:

כי את מעצבנת.

מר אייל כגן:

את מרגיזה ואת לא מקשיבה לעצמך אפילו.

מר יוני חכימי:

אוקיי, אוקיי.

גב' הגר פרי יגור:

כי הוא שאל אותה. תקשיבי עכשיו, כשהוא שאל אותה אם ההחלטה הייתה נכונה, הוא לא ביקר שום דבר, אז מה רע בזה? מה רע?

מר יוני חכימי:

אוקיי, אז אני אענה לך.

גב' הגר פרי יגור:

מה את מזלזלת? מה את מעלה איזשהו דגל...

מר יוני חכימי:

שהחזקת אותו.

גב' הגר פרי יגור:

אני אענה לך, ולמרות שאתה לא רוצה לשמוע, אתה תשמע עד הסוף.

מר יוני חכימי:

אני אשמע.

גב' הגר פרי יגור:

אני הנפתי אז את הדגל נגד סגירת הסדנאות. אני חושבת שזו הייתה החלטה שגויה. יושבת פה תמי ששותפה גם לדעה הזאת, יש מחלוקת.

גב' תמי ברששת:

אני חושבת שזו החלטה שגויה. אנחנו משלמים היום את המחיר.

מר אייל כגן:

תודה רבה.

גב' תמי ברששת:

יוני, אנחנו משלמים היום את המחיר של סגירת המפתן.

מר אייל כגן:

ואנחנו נמשיך לשלם.

גב' תמי ברששת:

אם המפתן לא היה נסגר והוא היה הופך למיתר כמו בהרבה מקומות בארץ.

מר יוני חכימי:

מיתר הוא כישלון בכל הארץ, תבדקי את הסוגיה הזאת.

מר יואב קעטבי:

היו עושים... של ילדים הלא טובים לשם והטובים לפה. במקום אינטגרציה.

גב' תמי ברששת:

יושב פה מי שהיה מנכ"ל משרד ה... מיתרים בארץ ובהצלחה רבה.

גב' הגר פרי יגור:

אני רק רציתי להגיד, שכמו ששמעתם דעה אחת, יש גם דעה אחרת בתוך המערכת, אני הובלתי אז את המאבק נגד, הגעתי עם זה עד הכנסת. אני חושבת שהיום אנחנו משלמים את המחיר. אילנה יודעת שאני חולקת עליה, וזה בסדר גם שתהיה מחלוקת בתוך המערכת. עד שאנחנו לא נפנים את זה שזו

הייתה טעות, אתה יודע מה, זה גם לא רק הסיפור של המספרים היבשים של כן סיים בגרות או לא סיים בגרות וכן נשירה ולא נשירה. והיה מהישוב או לא היה מהישוב. כולם ילדים חשובים, לכולם צריך לתת מענה. בסוף יש את הגל הבא, שלא ידע את הסדנאות, את הילדים החדשים שאין להם את האופציה ללדת לסדנאות, שאין להם את האופציה של לימודי מקצוע.

שהשתלבו בבתי ספר הטובים...

ואני חולקת גם עליך, וזה בסדר. (מדברים ביחד)

אני חושבת שהשימוש שהיה אז במושגים-

את כבר לא חברת אופוזיציה, תעזבי את זה.

אני חושבת שהיה שימוש שגוי.

את שוכחת שאת לא חברת אופוזיציה. תעשי, קדימה...

ואתם חוץ מלדבר, אנחנו גם עושים, השימוש השגוי שוב ושוב במילים של הסללה והכלה, וכל הבל"ת הזה שמשרד החינוך מדבר עליו, הם לא נכונים. סגרת את הסיפור הזה, זהו.

אני נופר, אני נציגה של השירות הפסיכולוגי, כי מנהלת השפ"ח לא יכלה להיות כאן הערב. אני אדבר על נתונים שאני חושבת שהועלו בעבר, אבל מטרת הדיון. הייתה לנו עליה של בערך 30% מבחינת האמירות האובדניות. היו 60 ילדים מספטמבר עד מאי לעומת 42 שנה קודמת. השירות הפסיכולוגי...

מה המספר, 60 לעומת 42?

כן, זה היה תחילת מאי, אני לא יודעת לגבי

מר יואב קעטבי:

גב' הגר פרי יגור:

גב' הגר פרי יגור:

מר טל דנטס:

גב' הגר פרי יגור:

מר טל דנטס:

גב' הגר פרי יגור:

גב' נופר:

מר טל דנטס:

גב' נופר:

החודשיים האחרונים. בשירות הפסיכולוגי אנחנו חלק מהתכנית הלאומית למניעת אובדנות.

באיזה גילאים מזהים יותר את...?

מר אביעד סיני:

37 מתוך ה-60 היו מכיתות ו' ומעלה... בתי ספר יסודיים אמירות אובדניות.

גב' נופר:

זה נתון מאוד מדאיג.

מר אייל כגן:

לא בכל המקרים יש צורך בהערכת מסוכנות.

גב' נופר:

בסדר.

מר אייל כגן:

החל מהאמירה של 'בא לי למות, החיים האלה חרא', לרמה של תכנית ומחשבה.

גב' נופר:

הקורונה היא זאת שהייתה קטליזטור.

מר אייל כגן:

בקורונה נוצר ואקום, אני לא רוצה... הסברים, שההורים עסוקים בעניינים שלהם, חלקם הלכו לעבודה, הנוער בבית, אין קשר עם הורים, שאלת על נשירה. בשנה שעברה אנחנו ראינו בעיקר את שכבת ז' כשכבה שמאוד-מאוד נפגעת, כי עוד לא יצרו קשר עם מחנכת ועם כיתה, וישבו עד מאי בבית, ונוצר ואקום. וכשיש ואקום, אני לא רוצה להגיד לכם, יש פורנוגרפיה ואלכוהול, ובאמת... הישיבות הפשוטות האלה בערב ואל תוך הלילה והיפוך של יום ולילה וכו'.

גב' נופר:

נכון. את יכול להצביע אבל בתור נציגת השירות הפסיכולוגי על קשר ישיר על אותו ואקום שנוצר לבין גידול באלימות?

מר אייל כגן:

מוגנות זה עניין מאוד רחב, אלימות זה חלק מזה. אנחנו הרי בסופו של דבר רואים אנשים בתוך הקליניקות, בתוך הטיפול בשירות הפסיכולוגי

גב' נופר:

וחלק...

זה אלה שמגיעים אליכם?

מר אייל כגן:

גב' נופר:

אני רוצה לחלק את העבודה של השירות הפסיכולוגי גם בטיפול בפרט וגם בפן המערכתית אנחנו מלווים, אנחנו נמצאים בתוך מסגרות החינוך מי שלא יודע, מגן הילדים מגיל 3, חטיבות ברמה מלאה ותיכונים ברמה מסוימת. ואנחנו מלווים את היועצים ואתרכזי השכבות וכו'. יש לי נתונים, זה לא מחקרי. כלומר, כן ראינו בחודשים האחרונים גידול מסוים באלימות, פגיעות מיניות היה באמת מספר גבוה, 50 ילדים היו במעגל הראשון בתקופה של השנה הזאת עד מאי. גם זה טווח... כשאנחנו אומרים פגיעות מיניות, אני לא צריכה להסביר, זה יכול להיות דברים קלים יותר וחמורים יותר. אנחנו מאוד מנסים לעבוד גם ברמת מניעה ולא רק ברמת טיפול. רוב הדברים שלנו הם כן ברמת טיפול. אבל אנחנו באמת מנסים לחשוב כמו במודל אקולוגי גם בפרט וגם מבחינת הסברה להורים משפחתית. כמו שאמרתי יועצים, אנשי חינוך. אני מסכימה עם האמירה שלך שאנשי הצוות בשטח אמורים. דרך אגב, רוב הפגיעות המיניות ומקרי הקצה שנתקלנו בהם, למי שסיפרו את זה, זה היה למחנכת. נתקלתי במחנכות שהולכות הביתה לפגוש את הנערות האלה כי הם לא ראו אותם בזום וטיילו איתם בשדה, ושיתפו גם אמירות אובדניות, גם פגיעות מיניות. זה מאוד חשוב. אנחנו כן חושבים, וזה קשור למה שאתה אמרת, שהשכבות הגדולות שנמצאות, הן

מפריעות ליועצים ולרכזים, לעשות... בצורה יעילה ועם אנשים באמת נהדרים שנמצאים בשטח, שרוצים לעשות את זה, וכנ"ל גם השירות הפסיכולוגי, הוא רוצה תמיד יותר, ויש את מה שאפשר לעשות בשירות הציבורית. אנחנו כן רוצים להגדיל המענים הטיפוליים שלנו בפרט, גם בקול קורא.

מר אייל כגן:

רק שאלה, אתם בעצם, זה כבר מקרים שמגיעים אליהם, או שאתם יודעים לזהות נקודות ולהגיע אליהם בשביל למשוך את הבעייתיות? הרוב מביאים אליהם.

מר אביעד סיני:

יש מגוון של שירותים בשירות הפסיכולוגי... בקצה של האוכלוסיות יש גם שירות משלים שהוא בתשלום, שכל אחד פה יכול לבוא ולבקש טיפול פסיכולוגי לילד שלו, זה קצה אחד... פגיעות מיניות וכו', שאנחנו עובדים בשיתוף עם הרווחה ועם היועצים, מקרים של חובת דיווח, של הפניה לטיפול מיני או... דרכם, דרך הרווחה.

גב' נופר:

ואם את רואה שיש לך גידול, האם את פונה למנהלות בית ספר, למנהלי בית ספר ואומרת 'חברים, יש בעיה, אנא מכס, שימו לב, אנא מכס, צאו עם תכנית ספציפית?'

מר אייל כגן:

קודם כל, הסיפורים למשל בחקלאי ובחטיבות הביניים, זה מה שהם עשו. בנו ישיבות שכבתיות שעסקו בנושא מוגנות עם היועצים, עם רכזי השכבה, דיברו על כל מחנך, לשים יותר דגש על זה. גם את המורים המקצועיים הכניסו. היו שם תפקידים של שומרי סף, שזה התלמידים שהכשירו אותם איך לא

גב' נופר:

להיתפס כמלשן אלא כשומר סף סביב דברים שונים.
אבל אתה צודק בזה שהרבה דברים מגיעים אלינו
לאחר מעשה, ואיך אנחנו יחד שמים דגש על המניעה
והמוגנות. ושוב, אני רוצה להגיד שהמוגנות, נתקלנו
בהמון מקרים שילדים בכיתות מופת, אנחנו נורא
נתפסים למקרי קצה, אבל יש גם ילדים באמת
שפשוט ירידה במצבי רוח היא הייתה מאוד-מאוד
שכיחה בשנה הזאת, של דיכאון וחרדה. מה זה גיל
ההתבגרות? זה להתעצבן על ההורים, לטרוק את
הדלת, ללכת, יאללה ביי ולחזור. ולא היה את זה ב-
2020, יש לזה הדים, הם לא יכולים להתרחק
ולחזור, כולם היו באיזה סיר לחץ, יש לזה
משמעויות בכל המשפחות, ויש מענים טיפולים
שאנחנו יכולים לתת, ויש מענים טיפוליים שאנחנו
צריכים לעביר למקומות אחרים.

תודה רבה.

מר אייל כגן:

אני רוצה רגע עוד להוסיף, מקודם תמי דיברה על
הטווח הקצר, הבינוני והארוך. אנחנו כבר בתוך
איזשהו מהלך של תכנית שנקראת מרכז למתבגר,
כמו שאתם בוודאי מכירים את המרכז לגיל הרך.
המרכז למתבגר שתהיה אפשרות להורים להגיע,
למשפחות, ושם יהיה טיפול ממוקד.

גב' אילנה:

טיפול פרטניים וקבוצות לילדים.

גב' נופר:

טיפול פרטני בנושא של אובדנות, של הפרעות
אכילה.

גב' אילנה:

זה בטווח הבינוני הארוך.

מר יוסי סילמן:

זה צפוי להתחיל בשנה הבאה במידה מסוימת. הקול

גב' נופר:

קורא שהוגש זה תגבור של... ארצי לטיפול בבני
נוער, כי הם מודעים.

רציתי להגיד, צריך להגיד מילה טובה לשירות
הפסיכולוגי פה. אני לפחות, ממה שאני שומע, ואני
קצת בתחום עם אשתי. מכל עבר מקבלים מילים
טובות. אז צריך להגיד את זה, ותמסרי את זה
לכולם. דבר שני, כשאלה קטנה בונה, כדי שנבין,
היום או בעידן הסגרים, אם מצאתם דרך, טיפולים
בזום וזה, זה משהו שהשירות חווה, או שעכשיו יש
סגר, בידוד? איך פותרים את העניין הזה? כי אני
יודע שזו סוגיה בנושאים הטיפוליים.

מר אביעד סיני:

קודם כל, יש ילדים שיכלו להחזיק את הטיפול בזום
ויש ילדים שלא. כמוכן אם המערכות היינו בקשר,
עבדנו בסגרים כל הזמן מחוץ לדלת, מהמדרכה
והמדרגות בחוץ או במשרד כשהיינו לסירוגין
בקפסולות. ואני חייבת להגיד, גם ביולי אוגוסט
שתדעו כולכם, אנחנו נמצאים, יש כל הזמן אנשים,
אין מצב כזה שלא נמצאים. נותנים מענה למה
שצריך.

גב' נופר:

... מסגרות שהמשיכו לעבוד כל הקורונה.

גב' אילנה:

אני אומרת שוב, אני חושבת שצריך... את השטח,
אם המורה תהיה דמות משמעותית לנער, זה יורת
שווה לי מאשר השעה בשבוע.

גב' נופר:

ברור, את מעצימה את השחקן...

מר אביעד סיני:

את השטח.

מר אייל כגן:

כי אני יכולה לטפל באחד-שניים, אני לא יכולה
לטפל ב...

גב' נופר:

מר אביעד סיני:

ודבר שלישי ואחרון שלפחות לי הוא היה חידוש, אני מניח שלכן לא, אבל אולי כדאי שכולנו ניקח את זה בחשבון, שבשנים שהן טראומתיות, המשמעויות הפסיכולוגיות ויתר של אותה טראומה, לא באות בזמן הטראומה, באות אחרי.

פוסט טראומה.

מר אייל כגן:

זהו, אני לא הבנתי שאחרי השוק באה אפטר שוק שהוא הבעייתי. צריך להבין את זה.

מר אביעד סיני:

אנחנו אפילו לא נכנסים לשיעורים של יותר גירושין, יותר פירוקים... שגם משפיעים.

גב' נופר:

על הכל.

מר אביעד סיני:

זה בהמון אדוות, בכל מיני רמות.

גב' נופר:

כן, נעבור רגע לגיודי שהיא חלק מהפתרון לקיץ. בבקשה.

מר יוסי סילמן:

היי לכולם, אני ג'ודי, מנהלת מחלקת הנוער. אז הם הציגו פה הרבה נתונים יבשים, אני אתן ממש מה שקורה עכשיו. אנחנו כבר בשיא הקיץ. הצוותים עובדים באמת מאוד-מאוד קשה... באמת 24/7, גם מהבית אנחנו עובדים, גם בשבת אנחנו עובדים... פיזית אנחנו לא פה כי אנחנו צריכים גם לנוח, אבל אנחנו באמת עובדים כל הזמן. אנחנו עברנו הרבה בתחושת הקורונה, באמת עשינו הרבה עבודה בתקופת הקורונה. ובעקבות השנה הזו, בעקבות המצבים שראינו אצל הנוער, אז החלטנו שבאמת אנחנו נוציא אותם הרבה, נעשה להם ערבי גיבושים, כדי שוב באמת לחבר אותם גם רגשית, גם חברתית. אני יכולה לציין, אנחנו עכשיו ב-22 שזה קורה

גב' ג'ודי:

בשטח. אנחנו מקבלים פידבקים מההורים, פידבקים טובים. יש לנו אתר, הכל נמצא באתר שלנו, ויש לנו עד היום משהו כמו 4,500 כניסות, שזה לא מעט, אנחנו נמצאים פה משהו כמו 5,000 בני נוער, זה מה שיש לנו. אז יש לנו 4,500 כניסות. אז נכון, זה יכול להיות כניסות כפולות, אבל עדיין זה מראה שהנוער כן מגיע והנוער כן בא. והשנה הגדלנו לעשות. אני תיכף אראה לכם, הכנסנו את הפעילות לילדים עם צרכים מיוחדים, זה משהו שלא נגענו בו עד השנה. שוב, ראינו צורך, כי גם הם צריכים את ההתייחסות הזאת שלנו והם מגיעים, ואני רואה אותם אצלי. אני יוצאת לכל הפעילות בחוץ, פעילות מאוד גדולה, לפעמים אני יוצאת עם 2 אוטובוסים שזה 120 ילדים, ואני רואה את הילדים עם הצרכים המיוחדים, זה מרגש, והיו לנו גם לא מעט התקפים בפעילויות. אבל אנחנו יוצאים גם... שיש להם אפשרות לטפל בדברים האלה, וזה עובר חלק, ועד היום תודה לאל, הגענו כולנו שלמים ובריאים, והילדים מאוד-מאוד מרוצים. ככה אני אעבור באמת-

על איזה גילאים את מדברת?

מר נחום גנצרסקי:

מ-ז' עד י"ב, שאני פפושגת שצלנו כבר את כל החבר'ה מכיתות ו', שסיימו ו', נמצאים אצלנו בפעילויות. ו' שעולים ל-ז'.

גב' ג'ודי:

תיכף תסקרי את הפעולות שלך, ואני יודע היטב כמה את עובדת וכמה הלב שלך נמצא במקום הנכון. הנקודה היא שהנוער מגיע אליך. כמה את מגיעה

מר אייל כגן:

לנוער? את מבינה את השאלה שלי? הנוער שכבר מגיע אליך לפעילויות שלך, זה נוער שמגיע. כמה את מגיעה לאותו נוער שלא מגיע אליך?

גב' ג'ודי:

אנחנו בשטח, אנחנו לא יושבים במשרדים, אנחנו נמצאים בשטח. עכשיו למשל בשעה זו, הרכזים שלי, שזה רכזי מוגנות, נמצאים בשטח, מסתובבים. בדיוק קיבלתי עכשיו איזה ווטסאפ שחלק הגיעו לקפה. זאת אומרת, אנחנו מנסים לאתר אותם. שוב, זה לא נוער הקצה הקשה, אבל זה נוער שהוא מסתובב והוא משועמם והוא יכול להיגרר. אבל אם אנחנו מדברים אליו, אז הוא כן מגיע. זה נוער שאולי לא שמע עלינו, לא ידע שיהיה בית קפה, לא ידע שיש פעילויות, הוא מגיע אלינו. אני נכחתי בכמה פעמים בבית קפה, הנוער הזה מגיע אלינו.

בית הקפה שלך הוא בנווה פרדסים, הוא פועל כל השבוע עם הנוער?

מר אייל כגן:

בית הקפה במהלך השנה פועל ביום חמישי.

גב' ג'ודי:

רק ביום חמישי?

מר אייל כגן:

לא, במהלך השנה שני וחמישי. שני אנחנו מתחילים את זה טיפה מאוחר כי יש לנו..

גב' ג'ודי:

הנה, זו שאלה-

מר טל דנטס:

שאלה, האם מחר, אנחנו יודעים שיש לא מעט בעיות בנווה פרדסים. מחר בבוקר את יכולה לקבל את האפשרות שבית הקפה שלך או המועדון שלך יעבוד כל השבוע אחרי צהריים או מ-06:00 עד 01:00 בלילה? יוסי?

מר אייל כגן:

כרגע צריך לעשות יותר תיאום.

מר יוסי סילמן:

כרגע לא.	<u>גב' ג'ודי:</u>
תמשיכי, ג'ודי.	<u>מר יוסי סילמן:</u>
בית הקפה זה לא הדבר היחיד.	<u>מר אורי פרץ:</u>
לא, אבל אני אומר, נווה פרדסים הוא מוקד בעייתי.	<u>מר אייל כגן:</u>
אני אומר שוב פעם, אני יודע מה אני מדבר.	
אתה מחפש את מה שלא עושים.	<u>מר אורי פרץ:</u>
לא, אני לא מחפש.	<u>מר אייל כגן:</u>
לא, מחפשים לשפר, אמרתי לך כבר.	<u>מר טל דנטס:</u>
... פעילות יפה כל כך.	<u>מר אורי פרץ:</u>
אנחנו לא בתצוגת תכלית. אתה רוצה תצוגת תכלית,	<u>מר טל דנטס:</u>
זה בסדר. אנחנו רוצים לשפר. אתה מבין שצריך	
טיפה לשפר?	
כן, מבין.	<u>מר אורי פרץ:</u>
קצת, לא הרבה.	<u>מר טל דנטס:</u>
הרבה אפילו.	<u>מר אורי פרץ:</u>
אולי לא הרבה, אני לא אלך רחוק.	<u>מר טל דנטס:</u>
אני מסכים שצריך לשפר כל הזמן.	<u>מר אורי פרץ:</u>
אנחנו לא בתצוגת תכלית. העלינו את הנקודה כי יש	<u>מר טל דנטס:</u>
מה לשפר. מה, אני לא יודע עדיין. לא יודע עדיין	
מה.	
דווקא לפי ההצעה לסדר אתה יודע בדיוק מה.	<u>גב' הגר פרי יגור:</u>
אתם כותבים – אוזלת ידה של המועצה.	<u>מר אורי פרץ:</u>
יש אוזלת יד, אורי.	<u>מר אייל כגן:</u>
אם הייתם מורידים את המשפט הזה, הדיון היה	<u>מר אורי פרץ:</u>
נראה אחרת.	
אורי, תעשה לי טובה.	<u>מר טל דנטס:</u>
אתם רואים כמה אנשים מביאים.	<u>מר אורי פרץ:</u>

אורי, אתה מזלזל בעצמך במילים האלה.	<u>מר טל דנטס:</u>
אני לא מזלזל...	<u>מר אורי פרץ:</u>
כתבנו אוזלת יד, אז מה? זו הסיבה עכשיו לפסול...?	<u>מר טל דנטס:</u>
לא 'אז מה', זו בדיוק הבעיה, אתה לא מבין.	<u>מר אורי פרץ:</u>
אתה לא מצליח להבין אפילו. אורי, אתה קצת מנותק, סלח לי.	<u>מר טל דנטס:</u>
יושבים פה אנשי מקצוע, עובדים קשה, ואתם אומרים להם אוזלת יד.	<u>מר אורי פרץ:</u>
סלח לי, אתה מנותק לחלוטין.	<u>מר טל דנטס:</u>
אני באמת מרגיש מנותק.	<u>מר אורי פרץ:</u>
אתה באמת מנותק, מה לעשות. כי יש מה לשפר.	<u>מר טל דנטס:</u>
מישהו אומר שאין?	<u>מר אורי פרץ:</u>
כן, אתה אומר. כל רעיון שיש פה – 'אנחנו חשבנו על זה'.	<u>מר טל דנטס:</u>
לא לזלזל, לא לזלזל.	<u>מר אורי פרץ:</u>
אתה כאילו לא קיים בכלל ביישוב.	<u>מר טל דנטס:</u>
אתה מזלזל.	<u>מר אורי פרץ:</u>
אני לא מזלזל. אני לוקח את הדיון הזה בשיא הרצינות.	<u>מר טל דנטס:</u>
אתה מזלזל בעבודה של אנשי המקצוע, ויש פה עבודה יפה מאוד, תפסיקו לזלזל.	<u>מר אורי פרץ:</u>
אוקי, אתה מכניס מילים לפה.	<u>מר טל דנטס:</u>
יש מה לעשות, תפסיקו לזלזל. גם ביקורת תקבלו.	<u>מר אורי פרץ:</u>
בסדר. גם בעלי מקצוע צריכים לפעמים עזרה מסוימת בהכוונה.	<u>מר טל דנטס:</u>
נכון, נכון. לא זלזול.	<u>מר אורי פרץ:</u>
גם אנחנו צריכים הכוונה.	<u>מר טל דנטס:</u>

- אדר' אריה רפפורט:** תרגיע את הבחור הזה... הוא לא מחובר.
- מר טל דנטס:** אני לא מחובר, בסדר.
- גב' הגר פרי יגור:** גם אתה צריך קצת הכוונה לפעמים. ג'ודי, בבקשה.
- מר טל דנטס:** אני בהחלט צריך הכוונה, אין שום ספק. אני לא מתהדר אפילו להגיד שאני לא צריך הכוונה.
- מר אייל כגן:** מתי מרגי?
- גב' ג'ודי:** מרגי ב-5.8. טוב, זה הלוגו של הנוער וילגי' שלנו.
- מר נחום גנצרסקי:** מתי כגן הצעיר? את לא עושה לו הופעה פה?
- גב' ג'ודי:** כגן הצעיר גדל אצלי, עד היום הוא אצלי, מכיתה ה'.
- מר אייל כגן:** בהחלט. כגן ב-30:21 היום. הלאה.
- גב' ג'ודי:** טוב, עשינו מסיבת מתגייסים לבוגרי י"ב של כל היישוב, עשינו להם ארוחת ערב, היה מאוד נחמד, הם קיבלו את השי. אלה שלא הגיעו, ממשיכים להגיע עד היום ומקבלים את התיק. המועצה קנתה להם תיק עם הלוגו שלה. היה לנו את... עשינו את זה בבני ברית, איפה שנמצא מתנ"ס אופיר, שם בנינו את מרכז המוסיקה שלנו.
- מר אייל כגן:** שנשרף כמה פעמים לפני.
- גב' ג'ודי:** נשרף? לא, פרצו אותו.
- מר אייל כגן:** פרצו, נשרף, וונדליזם.
- גב' ג'ודי:** כן, אבל היום הוא מקום ממש יפה.
- מר אייל כגן:** אני יודע, הייתי שם. אני רק אומר, שלא נחשוב שהדברים הם, אני מאוד מכבד את מה שקורה כרגע בבני ברית. אבל בני ברית היה סגור תקופה ארוכה, מכיוון שהיה שם וונדליזם בשכונה.
- גב' ג'ודי:** כן, פרצו אותו.
- מר אייל כגן:** פרצו, שברו.

גב' ג'ודי:

אבל זה שופץ.

גב' הגר פרי יגור:

גם פה, אפשר לדבר על הכהונה כמה פעמים היא התחלפה. או להסתכל קדימה, או להסתכל אחורה. כן, בבקשה.

גב' ג'ודי:

אבל היום המרכז הזה מאוד-מאוד יפה, ואנחנו עושים גם שם הופעות, בגלל שזה מקום מגודר ואת יכולה לשלוט יותר על מי שנכנס, מי שיוצא. פתחנו את הקיץ עם... כל הבילויים האלה, אלה כבר יצאנו אליהם. כל הפעילויות היו מלאות בילדים, היו בפארקים, לסינמה סיטי יצאנו כבר פעמיים, פיינטבול. לפני מספר ימים היה לנו גם חגיגה בקהילה בגן הציפורים וחגיגה לכולם, עם כל הקהילה. היינו השבוע באקווה כיף, הילדים מאוד-מאוד נהנו. אנחנו יוצאים כבר לשבוע הרביעי, יש לנו מייזו-טאג, יש לנו לונה פארק, כאן אנחנו יוצאים 180 ילדים.

מר אביעד סיני:

מאיזה גילאים הפעילויות האלה, ג'ודי?

גב' ג'ודי:

מכיתות ז' עד י"ב. אלה שסיימו ו' עולים ל-ז'. יש לנו את גיא הוכמן, שגם כן כבר מלא, אנחנו עושים אותו בבני ברית, שהמועצה תביא כיסאות לשם ויהיה שם אירוע נחמד. אנחנו יוצאים לכדורים פורחים... פעילות מדהימה שעשינו אותה שנה שעברה. זה המתחם, אתם רואים? זה ראשון, שלישי ורביעי, משעה 20:00 עד 00:00. מהניסיון שלי אנחנו נסיים שם ב-01:00. שזה הופעות, פעילויות, במה פתוח. הנוער ביקש הרבה מסיבות, אז הכנסנו להם מסיבות. אנחנו מתחילים את היום הראשון במסיבת

ריקודים. זה באמת אותו נוער שנמצא במקומות האלה ואומר לנו 'תעשו לנו מסיבות, אנחנו נבוא'. הם גם אומרים 'תביאו קצת אלכוהול, אז בכלל נבוא מלא'. אבל הם יבואו. כבר יש לי פה צפי של קרוב ל-500, של בני נוער שיהיו שם. אנחנו מגדרים את המתחם של יד לבנים, 150 מ"ר. אנחנו נתחיל כבר שבוע הבא, אנחנו שמים תאורה, יש לנו במה.

מר אייל כגן:

בעצם זו הייתה יוזמה של רועי ושפעם המועצה לקחה את זה אליה, את היוזמה.

גב' ג'ודי:

כן.

מר אייל כגן:

מה אתם עושים אחרי שהמסיבה נגמרת, לאן האנרגיה הזו מתפרקת, לרחובות?

גב' ג'ודי:

תראה, אנחנו מסיימים 00:30-01:00 לפנות בוקר, אין מה אחרי זה. אנחנו גם צוות שצריכים ללכת הביתה, לנוח, כי למחרת מחכה לנו פעילות נוספת.

מר אייל כגן:

לא, אני יודע. אבל אם הייתה מסתובבת ניידת של עלם או ניידת של סחי, זה משהו שאנחנו יכולים להביא וכדאי שנביא את זה שוב?

גב' הגר פרי יגור:

תיכף תהיה לזה התייחסות בהמשך.

גב' ג'ודי:

בהחלט יש צורך, כי אחר כך נכון, הם עוזבים את המתחם ושוב, כל אחד...

מר אייל כגן:

והם יורדים לחצר השוק ואז הם...

גב' ג'ודי:

בשעות הקטנות של הלילה...

מר אייל כגן:

אני יודע. בשעות הקטנות של הלילה, כולנו יודעים שבני נוער בשעות הקטנות בחופש הגדול השעות מתהפכות. ערים עד 04:00 בבוקר וישנים עד 14:00 בצהריים.

גב' ג'ודי: האמת שצריך למצוא פתרון לשעות האלה, שרכזי

הנוער כבר לא...

מר אייל כגן: לא, שם נכנסים אכיפה וזה. סיירת הורים עוצרת ב-

02:00 בלילה פחות או יותר, מפסיקה. וסיירת

הורים זו בדיוק הקונטרדיקציה של אכיפה והרתעה,

כי היא באה בעצם רק לתת איזושהו מענה הפוך

כאילו. היא לא באה מהמקום שאנחנו מחלפשים

אתכם, אלא בואו תסמכו עלינו.

מר אביעד סיני: ג'ודי, את לא היית בדיון בהנהלה, אבל אני אשמח

להתייחסות שלך אם אפשר, על החשיבות של חיבור

בני הנוער, והפעילות המבורכת שאתם עושים,

ובאמת להצדיע לכם, עם הנושא של תנועות הנוער.

איך את רואה את השילוב? אולי תגידי כמה מילים.

מר אייל כגן: הם מגיעים משם, אביעד.

גב' ג'ודי: כל תנועות הנוער אצלי.

מר אביעד סיני: זה בסדר.

גב' ג'ודי: מבחינת הפעילות שלהם?

מר אביעד סיני: אני הייתי שמח שהבת שלי בצופים לצורך העניין-

מר אייל כגן: היא קטנה.

מר אביעד סיני: תחוה גם את מה שהיא יכולה לקבל ממחלקת

הנוער, תחוה גם את מה שאולי היא הייתה יכולה

לעשות בסיירות אם היא הייתה, בחוגים במתנ"ס.

שיהיה לנו, גם כהורים וגם לילדים עצמם, את

היכולת לקבל את הפריזמה הזאת. כי בסך הכל הכל

בא מאותו מקום.

גב' ג'ודי: אבל מה מונע מהבית שלך לקבל גם את זה וגם את

זה? לא הבנתי.

- מר אייל כגן:** שום דבר. אביעד, זו אותה פעילות.
- גב' ג'ודי:** זה אותו דבר.
- מר אייל כגן:** החבריה של הצופים באים גם לחאן נוער.
- מר אביעד סיני:** ברור לי שאת רואה את זה כאחד. לנו כהורים, אנחנו לא רואים את זה לפעמים כאחד. השאלה איך את... שנעשה פעילות מיוחדת...?
- גב' ג'ודי:** לא, אם את משווקת את זה לתנועות נוער. גם מבחינת שיווק.
- מר אביעד סיני:** אנחנו משווקים את זה לתנועות נוער.
- מר נחום גנצרסקי:** למה לעשות את זה אחד. יש תנועת נוער- לא, אבל לשווק את הפעילות.
- רו"ח אורלי ירדן:** אני לא אומר שאין הבדל, אני רק אומר שיהיה איזה מעטפת שמציעה את כל הדבר הזה, לא לסגור את הילד בכל...
מר נחום גנצרסקי: ... הכל כולם, אין דבר כזה, הכל ריכוזי. זה אותו נוער.
- גב' ג'ודי:** לא, לא ריכוזי, ריכוזי מבחינת האינפורמציה, מבחינת המשיכה. כל אחד ילך לאן שהוא רוצה, אני בעד הפלורליזם הזה.
- גב' ג'ודי:** אביעד, מועצת הנוער שלנו היא בנויה מכל ארגוני הנוער. הם הראשונים שיודעים את התכנית, כי הם בונים אותה יחד איתי, כי הרי זה נוער, והם משווקים אותם לכל הקבוצות שלהם. זאת אומרת, כל הנוער יידע. בחאן אתה תראה אותם, בחאן הם גם הולכים לעשות פעילויות, הולכים להפעיל את בית הקפה. תנועות הנוער זה ברכה שיש פה ביישוב. נכון, ברכה גדולה.
- מר אביעד סיני:**

גב' ג'ודי: זו ברכה שיש לנו את תנועות הנוער. אני נמצאת

בקשר עם כל הרכזים של תנועות הנוער, אנחנו עושים איתם ישיבות פעם בחודש. הכל הם יודעים. אני נמצאת איתם, שולחת להם בקבוצות.

מר אייל כגן: הם גם יודעים כאילו על המסיבות והם יודעים על

הזולות, נכון? כאילו הרכזים.

גב' ג'ודי: כן, הם יודעים. והרבה פעמים אני מקבלת מידע,

משתפת את אליהו שהולכות להיות מסיבות זולה. כן, אנחנו יודעים. אני גם חשבתי על זה שיכול להיות שאנחנו באמת נלך לאותן מסיבות. השאלה אם הם לא יברחו משם כשיראו את הסמכות הבוגרת, אני לא יודעת. כי אנחנו לא נאפשר אלכוהול במקומות האלה. והם באים בשביל לשתות אלכוהול.

מר אייל כגן: נכון.

מר אביעד סיני: גם ג'ודי לא יכולה להיתפס כמלשנית.

מר אייל כגן: לא, אני לא רוצה שהיא תיתפס. אני בא ואומר שעם

כל הכבוד, ואני באמת מעריך את הפעילות-

מר אביעד סיני: ... פקחים, מחלקת הנוער צריכה להיות...

מר אייל כגן: שוב אני אומר, ממה שקורה כרגע, וזה אני גם אומר

לך, אורי-

גב' הגר פרי יגור: ג'ודי, את סיימת להציג?

גב' ג'ודי: עוד כמה דקות.

מר אייל כגן: בבקשה.

גב' ג'ודי: אנחנו פותחים עם המסיבה. אחר כך יש לנו כל ערב

שאנחנו נמצאים שם, יש שם פעילות. זה לא שהם

באים ולא עושים שום דבר. כמו שאתם רואים, יש

לנו המון מסיבות, גם מסיבת ריקודים, כי זה מה שהם ביקשו. מה שאתה אמרת, אז הם ביקשו המון מסיבות, וזה מה שנתנו להם.

גב' הגר פרי יגור:

ונקווה שהקורונה לא תכביד עלינו עם הנחיות. אנחנו מקווים. מרגי ב-5.8, אנחנו ממש בהכנות אחרונות, זה חתיכת פרויקט להרים את הדבר הזה. על זה שמענו.

גב' ג'ודי:

במופע של מרגי, לפני זה יופיעו להקות הנוער שלנו, ואחרי זה מרגי ואחרי זה יש לנו די.גיי עד שהמטרה תעצור אותנו, ואז זה די.גיי לריקודים. השוטר אומר לי יש, אני זורק אותך'.

מר אביעד סיני:

גב' ג'ודי:

יש לי שאלה אחת אליך, הנוער הדתי משולב פה באיזשהו מקום?

מר אפרים מעודה:

הנוער הדתי בהחלט. כמוס פה?

גב' ג'ודי:

לא, הוא לא כאן כמוס.

גב' הגר פרי יגור:

במסיבות האלה?

מר אפרים מעודה:

אתה תתפלא חבוב.

מר נחום גנצרסקי:

יש תכנית עשירה מאוד עם ה...

גב' הגר פרי יגור:

הנוער הדתי נמצא אצלי בכל אוטובוס ואוטובוס.

גב' ג'ודי:

לא, לא, אני מדבר על המסיבות האלה.

מר אפרים מעודה:

זו החלטה שלהם.

גב' ג'ודי:

כולם ביחד.

גב' הגר פרי יגור:

הם מורידים את הכיפה ובאים.

מר נחום גנצרסקי:

האם יש איזה מסיבות שזה לציבור הדתי, הנוער הדתי?

מר אפרים מעודה:

מעודה, אני לא אוהבת לעשות...

גב' ג'ודי:

מעודה, הנכד שלך היה...

דובר:

מר אפרים מעודה:

אני לא יודע מה הם עושים הנכדים שלי.

דובר:

אני אומרת לך, הוא שאל אותנו אם אנחנו מכירים את סבא שלו.

גב' ג'ודי:

מעודה, הם נמצאים איתנו בכל פעילות, הם יוצאים איתנו החוצה, הם באים, באמת. אנחנו ממשיכים, עוד פעם יש לנו חגיגת... חלומות כרכור, עוד פעם יוצאים ללונה פארק. המתחם השקט הזה, זה לילדים עם צרכים מיוחדים, שהם כן יבואו לפעילויות שלנו, אבל בזמן שיהיה להם קשה, אז ארגנו להם את יד לבנים, הם יישבו שם ביד לבנים. יש לנו אשת מקצוע שתהיה איתם כל ערב, היא מורה לחינוך מיוחד והיא תהיה שם. אנחנו מאבזרים אותו במשחקי קופסא, אנחנו מביאים אוזניות. הכל מסודר להם. יהיה להם גם הורים מלווים, הקהילה המכילה מאוד מאוד שמחה לקבל את הפעילות הזו שלא הייתה עד עכשיו. שוב, אנחנו עושים להם סדנאות גם, כל מיני... בתוך המתחם. הם עושים סד נא ומקבלים את המוצר הביתה.

מר אייל כגן:

ג'ודי, זה ייגמר בסוף אוגוסט. מה יקרה ב-1 לספטמבר.

מר נתנאל קסטן:

הוא ילך לבית כנסת, ראש השנה.

מר אפרים מעודה:

נכון.

גב' ג'ודי:

בימים שאנחנו לא נמצאים, אז אנחנו נמצאים בבית קפה, וכמובן שהמרכזים עובדים, אז הם יכולים להחליט לאן ללכת. המוסיקאים ממשיכים לעבוד, החדר מוסיקה שלנו עובד. זאת אומרת, הכל פתוח, הכל עובד. 1.9, אנחנו בין לבין כל הפעילויות, אנחנו

יושבים ועושים תכניות שנת לימודים. לבקשתה של מנהלת בית הספר החקלאי אנחנו הולכים לפתוח עוד מרכז שם.

איפה המרכז שעובד היום?

מר אייל כגן:

חוץ מהמרכז שעובד היום, יש לנו כבר מקום, אנחנו הולכים לעבות גם את כוח האדם. אני יכולה להגיד שכבר יש לנו 2 חבר'ה בוגרים בני 30 שיגיעו אלינו מארצות הברית ב-1.9 הם ינחתו כאן. זה שיתוף פעולה שיצרנו עם הסוכנות היהודית. הם כבר משולבים בבית ספר אחר הצהריים במחלקת הנוער. הם יהיו דווקא בנווה פרדסים, לנסות גם לאתר את הילדים... הצוותים שלנו, לנסות ללמד אותם אנגלית אולי, לא יודעת. בנוסף, יש לנו את ה... רכזי המוגנות שלנו קיבלו תקצוב... והם מסתובבים בשעות האלה ובימים האלה, מנסים לאתר את החבר'ה. כשנתחיל את שנת הלימודים, הם ימשיכו... הם יהיו בתוך בית ספר...

ג'ודי, רכזי המוגנות כאילו עדיין בלי הכשרה?

מר אייל כגן:

רכזי המוגנות...

גב' ג'ודי:

טוב ג'ודי, תודה.

מר יוסי סילמן:

היערכות ל-1 לספטמבר זה דיון בפני עצמו. אבל חשוב להגיד שהתכנית שהצגת זו תכנית שהיא בהיקף של מאות אלפי שח.

גב' הגר פרי יגור:

לגמרי. אנחנו מדברים פה על 350,000 שח. אני רק רוצה להגיד לכם שיש לנו גם לקהילה הצעירה, יש לנו אומנות, יש לנו סייבר. וזו תכנית שפתחנו אותה, עכשיו בתקצוב מלא של המועצה, משמר הצלה ימי,

גב' ג'ודי:

שב-2.8 כבר יש לי קבוצה שיוצאת לים.

אגב, זו תוצאה גם של שיתוף פעולה בין ראשי הרשויות.

גב' הגר פרי יגור:

נכון, בין רשויות, הייתי עם הגר, בנינו את זה, ולא כל הרשויות הרימו את הכפפה. אני חושבת שפרדס חנה...

גב' ג'ודי:

אנחנו ובנימינה.

גב' הגר פרי יגור:

בנימינה, בדיוק. אז זו גם תכנית שעומדת לצאת ב-2.8. זאת אומרת, אנחנו מנסים לתת מענה באמת לכל ה... שוב, תמיד צריך יותר ותמיד צריך עוד.

גב' ג'ודי:

תודה, ג'ודי. אליהו.

מר יוסי סילמן:

טוב, אז בנושא הזה, קודם כל אני רוצה שנייה רגע, כדי שנדבר במושגים שהם מושגים עדכניים ועכשוויים, אין דבר כזה עיר ללא אלימות. זו תכנית שמה שנקרא חדלה מלהתקיים מלפני 3 שנים. קיימת רשות לביטחון קהילתי שהיא כוללת בתוכה גם הרשות למלחמה בסמים, גם את עיר ללא אלימות מה שהיה פעם, גם את מצילה ועוד כל מיני דברים. אז יש גוף אחד שהוא הרשות לביטחון קהילתי. עבר משרדים, לא עבר משרדים, לא משנה, פעלנו ועשינו מה שנקרא, וגם בהיעדר משאבים ותקציבים ברמה הממשלתית מדינית, וגם בתקופה מאתגרת כמו קורונה. לגבי הספציפית הדיון הזה של מה שקורה בתוך פרדס חנה כרכור, אני כמנהל הרשות, כגוף מתכלל, אני עובד בשיתוף פעולה עם כלל המחלקות במועצה, ואנשים שיושבים כאן יכולים להעיד שהרשות לביטחון קהילתי באמת גורם מתכלל וזה

מר אליהו:

שבאמת... גם לאתר את הצרכים, וגם יחד בונה תכנים ומענים לאיפה שצריך. אז לצורך העניין מה אנחנו עושים או מה שנקרא, אני לא רוצה להתבטא במילים אחרות, אוזלת יד או לא אוזלת יד, אבל כן הדברים כבר נעשים והיערכויות ומפגשים ודיונים ושולחנות עגולים.

תגיד מה נעשה. אל תיכנס לסאגה הזאת.

מר אייל כגן:

מר אליהו:

במשך השנה הוקם פורום נוער יישובי, שיושבים בו גם קידום נוער, יושבת בו מחלקת הנוער, יושבים בו עובדי נוער של הרווחה, יושבים בו נציגות של החינוך הפורמאלי, ובעצם זה הגוף שמתכלל ועובד באמת על כל הדברים שקשורים בנוער, וגם במענים לנושא של אלימות בתחום המניעה, אוקיי? חלק מפורום הנוער הזה, זה באמת התכנית הזאת שג'ודי הציגה אותה, חלק ממנה, כל הנושא של נוער וילגי בחודש אוגוסט. מי שהולך לתפעל את זה השנה, מלקח שלמדנו משנה שעברה, כי באמת הייתה יוזמה של החבר'ה. הבנו שאנשי מקצוע בתוך המתחם הזה, היו שם כמה וכמה מקרים שהם היו מקרים מאוד-מאוד חמורים.

נכון.

מר אייל כגן:

מר אליהו:

והבנו שאנחנו צריכים לקחת את זה לידינו ולעשות את זה כמו שצריך. ומי שהולך לתפעל את זה זה פורום נוער, זה נציגות של פורום נוער. זה החבר'ה של ג'ודי, זה החבר'ה של תמר, זה הנציגים שלנו מתוך המערכת. זה בעניין הזה. אנחנו גייסנו מדריכי מוגנות. מה זה אומר גייסנו? לגייס מדריכים

מעכשיו לעכשיו למתחמים האלה זה סיפור לא פשוט. באנו ואמרנו – יש לנו אנשי מקצוע, יש לנו חברה מדריכים שכבר נמצאים במרכזים והם בתוך המערכת. אנחנו הבנו שהם צריכים לצאת מהמרכזים ולעשות את האיתורים, שזה היה החלק היותר חלש אצלנו בתחום, שאליו אנחנו נאלצנו לשים את הדגש. ואנחנו לגמרי שם בתחום ה... אנחנו הולכים ועושים עבודה ומשתפרים.

שנייה. שנייה. קודם.

מר אייל כגן:

תן לי לסיים.

מר אליהו:

קודם כל, אל תצעק, אני חבר מועצה.

מר אייל כגן:

אני לא צועק.

מר אליהו:

הכל בסדר, אני מנסה להבין בשביל להבין את

מר אייל כגן:

השפה. אל תצעק, אל תצעק.

אני לא צועק.

מר אליהו:

אייל.

גב' הגר פרי יגור:

לא, שלא יצעק.

מר אייל כגן:

אני לא צועק.

מר אליהו:

לא צריך להגיד את זה 80 פעם. תתקדם.

גב' הגר פרי יגור:

הוא מתרגש, אז הוא צועק. אני גם מתרגש וצועק.

מר נחום גנצורסקי:

אם הוא מתרגש, הכל בסדר. אני מנסה להבין מה זה

מר אייל כגן:

האיתור. זאת אומרת, אנחנו מדברים על זה בתכנית

של עיר ללא אלימות, דובר על זה שיהיו 2 רכזי

מוגנות בחצי משרה שייכנסו בשלושת רבעי משרה.

זה לא קשור לזה.

מר אליהו:

אוקיי, תסביר לנו מה זה.

מר אייל כגן:

שנייה, אז אני אסביר. מדריכי המוגנות האלה

מר אליהו:

במרחב הציבור, מדמ"צים מה שנקרא, לקחנו את מדריכי הנוער שיש לנו כבר בתוך המערכת, ואנחנו ביקשנו מהם בעצם לצאת לתוך האזורים שבהם נמצאים החברה שלא צורכים את השירותים של מחלקת הנוער. כי הבנו, לשם אנחנו צריכים להגיע, שם אנחנו לא נמצאים. החברה האלה לא הוכשרו להיות מדריכי איתור. ולכן, במסגרת פורום נוער, יחד עם אגף הרווחה, גויס איש מקצוע, יחד עם עו"סית שהיא גם ככה עו"ס קהילה ונוער שהיא עובדת בשוטף בפורום נוער, שהם מלווים ומנחים את אותם המדריכים בתחום הזה שהם מתחילים ללמוד אותו תוך כדי.

מתי זה קרה?

מר אייל כגן:

זה קרה לפני חודשיים. כל הסיפור הזה קרה לפני חודשיים, התחילו לעבוד בתחילת הקיץ, זה כל העניין, אוקיי. בנוסף לכל הדבר הזה הכנסנו מדריך מוגנות לתוך החקלאי, שזה בעצם המבוגר המשמעותי שצריך להיות במסגרת הפורמאלית שהוא מבוגר משמעותי בלתי פורמאלי. הכנסנו מדריך מוגנות, מה שנקרא... בשלושת המחודשות החודשים התחילה לעבוד, היה שם איש מקצוע שהתחלף. יש מדריכת מוגנות חדשה שהיא מוכשרת כבר. הפעם היא כבר מוכשרת, לא צריך להכשיר אותה.

אתה יודע מתי אירועי האלימות כאילו התרחשו? אני יודע ה כל. כמו שאנשי המקצוע פה הציגו לך, הדברים האלה מוכרים, מטופלים וידועים. אוקיי? מדריך המוגנות מיידית נכנס לבית הספר, גייסנו

מר אייל כגן:

מר אליהו:

גב' אילנה:

אותו מהיום למחר.

מר אייל כגן:

מה זה מטופלים? כשבאים חבורה של ונדליסטים
 ונכנסים בנווה פרדסים לבניין ופורקים שם 19
 מטפלים ואחרי זה מפרקים את זה בגן הציפורים,
 לזה אתה מודע?

מר אליהו:

אנחנו מודעים לזה ויודעים גם את השמות של
 האנשים האלה וגם הם מטופלים במשטרה.

מר אייל כגן:

אז למה אתם לא מטפלים בהם?

מר אליהו:

יודעים, הם מטופלים במשטרה.

מר אייל כגן:

אם יש חוג ספורט בגן הציפורים של נשים שעושות
 התעמלות שם, ויושב בחור על גבעה ומטריד אותן
 מילולית כאילו, איפה השיטור בשלב הזה? איפה
 הוא נכנס?

מר נועם בן יהודה:

ברגע שיודיעו לשיטור, יפתחו קריאה, יתקשרו אליי,
 לא אליך, אליי או למשטרה או למוקד, נגיע לשם.
 אני לא יכול להגיע דרך חברי מועצת עיר לטפל
 באירועים.

מר אייל כגן:

אתה לא צריך חבר מועצת עיר. אני יודע על זה, גם
 אתה צריך לדעת על זה.

מר נועם בן יהודה:

איך אני אדע? למי הם מתקשרים? זה בדיוק
 הבעיות. אתם מציגים פה, סליחה שאני מתערב-
 בבקשה.

מר אייל כגן:

בסדר גמור.

גב' הגר פרי יגור:

מר נועם בן יהודה:

אנחנו עובדים מול תושבים. יש דרך אגב הורים
 שמתקשרים אליי על בעיות בפארקים. כשאנחנו
 יודעים מהבעיות, אנחנו מגיבים תוך דקות. אתה לא
 תאמין, תוך דקות. הרבה פעמים הציבור לא מתקשר

למוקד, לא למשטרה, הוא מתקשר לחברי מועצת עיר, לעובדי מועצה, לבעלי תפקידים, ואני מקבל הודעה בווטסאפ ב-02:00, כשאני רואה את ההודעה בכלל אחרי שעתיים שהיא לא רלוונטית. אי אפשר להפעיל סיור ושיטור בווטסאפ דרך אנשים ולא דרך מוקד שיתכלל את העבודה, זה לא עובד.

לאיזה מוקד?

מר אייל כגן:

106.

גב' הגר פרי יגור:

סוף כל סוף מתחיל הדיון, כי זו נקודה...

מר טל דנטס:

(מדברים ביחד)

תן לנועם לדבר, הוא עובד קשה נועם.

מר אביעד סיני:

אחת התופעות שאני באתי לפה וגיליתי, קודם כל בחוץ יש מלחמה.

מר נועם בן יהודה:

תודה.

מר אייל כגן:

מי אתה, סליחה? רק תציג את עצמך.

דוברת:

הוא מנהל האכיפה פה.

מר אביעד סיני:

נועם בן יהודה.

מר אייל כגן:

קודם כל חבר'ה, זו לע עובדה. בכל הארץ, בכל עיר, אני גם... בחוץ יש מלחמה, מלחמת התשה עם הנוער. יש עוד הרבה מלחמה פה, יש גם מלחמה עם גנבי מכוניות, יש גם מלחמה עם פורצי דירות דרך אגב, יש גם מלחמה עם הנוער, עם רוכבי הטרקטורון כמו שאמרת, יש מלחמה עם רוכבי האופניים החשמליים שהתרחבה לאחרונה. במלחמה הזאת יש לנון המון-המון הצלחות, חברים, אתם פשוט לא מכירים כי אנחנו לא מפרסמים את הדברים האלה. יש גם לצערי המקרה שלכם זה לא הצלחה, אני

מר נועם בן יהודה:

מקבל את זה.

מר אייל כגן:

זה כישלון.

מר אביעד סיני:

נו כגן, תן לו לדבר.

מר נועם בן יהודה:

זה כישלון שהוא לא כישלון שלנו, זה כישלון שהוא כישלון לדעתי בכלל מערכת. אתם צריכים להבין, אתם צריכים להבין, אתה דיברת על מרססי צבע, יודעים מי תקף, הם מסתובבים חופשי. אתם יודעים שלפני שבוע יצא חוק חדש ששוטר לא יכול לפנות לאזרח ובטח לא לנוער ולבקש תעודת זהות ולהזדהות.

מר אייל כגן:

זה מה ששאלתי, זה בדיוק מה שאני שואל.

מר נועם בן יהודה:

צריך להבין שבמלחמה הזאת יש גורמים משפיעים שלא תלויים בנו.

(מדברים ביחד)

מר נועם בן יהודה:

במלחמה שדיברתי עליה יש מלחמות שלא תלויות בנו. פקח בפיקוח או פקח בשיטור העירוני אין לו סמכויות, לא כי אתה לא נתת לו, כי הגר לו נתנה לו. היא נתנה לו סמכויות של פקח. כי המדינה לא נתנה לו, ועם זה הוא צריך להגיע לפארק, והוא צריך להילחם עם אותם אנשים, ואנחנו עושים את זה. חבר'ה, אנחנו סוגרים מסיבות טבע. לפני 10 ימים נסגרה מסיבת טבע פה. אנחנו נכנסים ברוכבי אופניים גם בלילה, שיש תופעה חדשה. פעם לפני שנתיים שלוש, היית מגיע לפארק ששם היו 10 ילדים, הייתה איזושהי התחככות והם היו הולכים הביתה. היום יש להם אופניים חשמליים, איך שהם רואים אותך, הם בורחים.

מר אייל כגן: יפה.

מר נועם בן יהודה: ואתה מסתובב אחריהם. אתה לא יכול לעשות להם הרבה. זו המלחמה. יש לנו הצלחות במלחמה הזו. אני לא מדבר על בית משפט ועל הענישה, אנחנו מדברים על ההרתעה. אנחנו כל הזמן מנסים להיות יצירתיים בקטע של ה...

גב' הגר פרי יגור: אבל פה נועם גם נכנסת האחריות ההורית.

(מדברים ביחד)

מר נועם בן יהודה: במלחמה הזאת אנחנו מנסים כל הזמן. כשאני שמעתי על המקרים שהיו, זה מאוד חורה לי. אני כל בוקר מקבל איזה אירועים היו בלילה. כשיש אירועים חריגים אני מדווה אונליין. דרך אגב, אין הרבה אירועים חריגים. לשמחתי הרבה אין הרבה אירועים חריגים. יש אירועים חריגים, אבל יש גם כמו שאמרתי המון הצלחות. דרך אגב, יש המון בני נוער שנתפסים עם סמים, אבל אם אתם יודעים, יש בני נוער שנתפסים עם אלכוהול, אני לא יודע אם אתם יודעים, הרבה. המון סמים. בני נוער מגיעים לפארקים, נוסעים במכוניות בתוך היישוב עם סמים. פעם זה היה כמעט כל לילה, היום טיפה פחות. כי הם למדו אולי שתפסו אותם.

מר אייל כגן: אתה מצייר תמונה מאוד עגומה?

מר נועם בן יהודה: לא, אני מצייר תמונה של מה קורה בכל מקום. אני מצייר תמונה של מה קורה בחברה הישראלית, לא רק פה, בכל מקום, ולמה שקורה אנחנו מנסים לייצר גם מענה. מה כן ייצרנו? השיטור העירוני לפני שנה חברה לא היה. היום יש לכם 10 שוטרים ו-10

פקחים רק בשיטור העירוני, והם עוברים כל לילה בפארקים שעתיים. יש להם תכנית עבודה, איזה פארקים להיות לפי מה, לפי גם מה שהורים מדווחים לי. מה שהם מדווחים לי...

נועם, אם אתה אומר שהוא נכנס לפארק והוא היום מנוע מלפתוח תיק...

מר אייל כגן:

(מדברים ביחד)

כשיש שם עבירה, אז כן.

מר אליהו:

אם יש יסוד סביר אז הוא כן פותח. אני אומר שצריך להבין שיש מגבלה. אתה לא צריך לבוא לבן נוער, לגעת בו 'תפתח את התיק'. זה לא עובד ככה, כי השוטר הזה... הוא אמר יש חשד סביר.

מר נועם בן יהודה:

ברגע שהוא חושד, הוא יכול לבקש הכל.

מר יואב קעטבי:

אנחנו לא רוצים לסבך את בני הנוער שלנו.

רו"ח אורלי ירדן:

התמונה שאתה מצייר פה היא עגומה ואני מסכים עם אייל.

מר יואב קעטבי:

אבל יש ילדים... בני נוער, אבל איך שהם מתנהגים...

גב' נעמה:

נועם לא אשם בעניין.

מר יוני חכימי:

נועם עושה עבודה טובה.

מר אביעד סיני:

זה לא כל כך בעייתי שאני רואה אותו כל יום. מה עושים איתם, יש ונדליסטים... על הכבישים עם רכבים... עד שלא יהרגו שם ילד, כאילו אלוהים ישמור. כאילו אני כל יום יוצאת החוצה ואני בוכה.

גב' נעמה:

תני לי לענות לך. את ראית כמה דו"חות. אחד הדברים שאני שואל את עצמי, איך אפשר לחלק כל כך הרבה דו"חות וזה לא נגמר. יש דוחות, מורידים

מר נועם בן יהודה:

אופנועים וטרקטורונים מהכביש... אנשים עדיין חושבים שמותר להם לנסוע. את יודעת כמה דוחות נותנים לאופניים חשמליים פה? זה לא היה. ופתאום תצאי החוצה ותראי מהבוקר עד הערב גם מבוגרים וגם נוער ללא קסדה, נושאים בין אנשים.

גב' נעמה:

אבל קודם כל אופניים חשמליים זה מגיל 16, ילדים בני 14 נוסעים.

גב' הגר פרי יגור:

סליחה, אבל פה באמת נכנסת גם האחריות ההורית. איפה ההורים?

גב' נעמה:

תנו להורים, משהו צריך לקרות פה.

גב' הגר פרי יגור:

עושים את זה, נכון.

מר נועם בן יהודה:

אנחנו עושים את זה, ילד בן 14 שרוכב על אופניים לא מקבל את הדו"ח, מי שמקבל זה ההורה שלו... עם האבא או עם האמא. יש פה נוהל מסודר. זה לא שאתה תופס... זה לא עובד.

גב' נעמה:

אבל המשטרה מחרימה את זה. כאילו איך באמת מטפלים בזה בפועל? לתת דוח זה שטויות, האופניים עדיין נמצאים שם ויום למחרת הוא ממשיך... נכון.

מר אייל כגן:

מר אפרים מעודה:

אז שאבא שלו ואמא שלו יטפלו בו. שההורים יעצרו את הילד הזה.

גב' נעמה:

אבל יש הורים שלא...

מר אפרים מעודה:

אם יש הורה שנתן אופניים, כסף לאופניים, אז שישגיח עליו. דיי, יש גבול.

(מדברים ביחד)

מר טל דנטס:

זה החלק הכי פחות בעייתי...

מר יוסף אלג'ם:

... מתחת לגיל 16, זה לא 250, זה 1,000 שח, ועכשיו

הורה שמקבל דוח של 1,000 שח, אני בטוח שאני אם הבן שלי יבוא או הבת שלי תבוא ויגידו לי 'אבא, הנה 1,000 שח', לא יהיה לו אופניים'.

בדיוק. ואני עוד הייתי נותן לו פליק.

אז תעמדו בכניסה לבית ספר חקלאי, ילדים שם...

לפחות בואו נשמור על תרבות דיון בחדר הזה.

מה שאנחנו עושים, אנחנו עושים ב-1.7 תמיד בכל שנה יש טיפה עלייה בקטע של תלמידים שיוצאים החוצה בשעות הלילה. קודם כל יש לנו כל לילה 3 ניידות בלילה... אם זה שגרה בלילה יש ניידת אחת.

2 פיקוח ו-2 שיטור...

2 שיטור ו-1 פיקוח.

מהצהריים עד חצות...

כי זה נורא קריטי שיטור או פיקוח עכשיו איזו ניידת ובאיזו צבע היא צבועה, נכון אייל? עיקר ותפל, כן.

בלילה בשעות הקריטיות, יש לנו 3 ניידות שעובדות. יש אחת שעובדת תמיד עד 00:00, ו-2 שממשיכות עד 02:00 או עד 03:00 או עד 04:00 או עד 05:00, תלוי בסידור העבודה, תלוי בימים. זה דבר שקורה רק ב-1.7, וכרגע הוא עובד גם בלילה, אנחנו עוברים בפארקים אמרתי לפי הסידור מסודר איפה עובדים. עכשיו תראו, יש לנו מצלמות, זה לא עלה.

אבל אין לך מוקד רואה.

אז יהיה לך מוקד רואה. אנחנו נמצאים בתהליך שיביא אותנו לדעתי שנות דור קדימה. במקום להיות

מר אפרים מעודה:

גב' נעמה:

(מדברים ביחד)

גב' הגר פרי יגור:

מר נועם בן יהודה:

מר אייל כגן:

מר נועם בן יהודה:

דובר:

גב' הגר פרי יגור:

מר נועם בן יהודה:

מר אייל כגן:

מר נועם בן יהודה:

נוכח עם האוטו שמגיע לפארקים, אתה תהיה נוכח בכל פארק שתהיה בו מצלמה. זה יהווה קפיצת מדרגה ברגע שיהיה גם שילוט וגם...

(מדברים ביחד)

יש הרתעה, זה מרתיע.

מר נועם בן יהודה:

... מפקד הפיקוח מחר בבוקר... מחר בבוקר אתה מוציא מסע פרסום שבא ואומר 'תתקשרו אליי ל-106', יגביר את הנושא של החשיפה ושל המודעות ההורית?

מר אייל כגן:

איזו שאלה. אני אומר את זה כל הזמן גם לכל מי שפונה אליי. מה שאנחנו הולכים לבנות בקרוב אני מקווה, זו סיירת אופנועים. אנחנו רוצים סיירת אופנועים שתעבור בפארקים. זה דבר שאני חושב שבמעט בתל אביב יש דר כזה, יש צמד אופנוענים כמו היס"ם שאתם רואים שנוסעים בחוץ, ייסעו עם אופנוע, ייכנסו לפארקים, יהיו מדוגמים.

מר נועם בן יהודה:

איזה סמכויות יש לו?

מר אייל כגן:

להרתיע. קודם כל להרתיע.

מר נועם בן יהודה:

נוכחות.

גב' הגר פרי יגור:

אם אתה מגיע לפארק ויש בו 10 ילדים שעושים רעש. דרך אגב, אני לא יכול להילחם רק בסכינים.

מר נועם בן יהודה:

ההרתעה היא חשובה.

מר יוני חכימי:

אבל אני צריך להילחם בחבריה שיושבים בפארק ב-02:00 וב-03:00. כי יש הורים שגם הרעש מפריע להם. שמתקשרים אליך מ-23:00 'שמע, אנחנו לא הולכים לישון, אנחנו מחר קמים לעבודה'. אני צריך גם לתת לזה מענה. הם יעברו... הם ירתיעו את

מר נועם בן יהודה:

הנוער. הנוער שרואה אותם הוא מורתע. כשהנוער רואה סיירת, את הרכב שמגיע, הוא מורתע.

ואז הוא עולה על האופניים שלו ומסתלק, וחוזר אחרי זה...

מר אייל כגן:

בסדר, זה לא...

גב' הגר פרי יגור:

(מדברים ביחד)

מה אתה מציע...? לסלק את כולם לבית כלא וזהו.

מר נחום גנצורסקי:

לא, לא, לא, לא.

מר אייל כגן:

הרעיון הוא פה ליצור מערכת...

מר נועם בן יהודה:

חברים, נועם, תודה.

גב' הגר פרי יגור:

תודה רבה.

מר אייל כגן:

אין פה הצבעה, וזה העניין. אני חושב שא' – נועם והחבר'ה שלו עושים עבודה נהדרת.

מר יוני חכימי:

כולם עושים פה עבודה נהדרת.

גב' הגר פרי יגור:

כולם, כולם, בלי יוצא מן הכלל. הקטע של האכיפה, נועם אמר, הוא לא יוכל לעשות שום דבר אם הוא לא יידע, אם זה לא יגיע אליו. אין שום אשמה ובאמת הם מגיבים. ולעצם העניין, אני חושב, יכול להיות שיגידו שהאופוזיציה מנדנדת ומנג'סת, אבל עצם הדיון פה היום, ושנבין שזה מכלול של כל המערכת, טיפולי, אכיפה, ענישה, פעילות. ברגע שנתכלל את הכל ונתגבר את הכל, אנחנו נגיע גם לתוצאות. לכן, אין צורך בהצבעה כזאת או אחרת. אנחנו צריכים לצאת בהחלטה שפשוט את כל נושא החינוך, החינוך הבלתי פורמאלי, הפעילות לנוער, אסור לנו גם להיתלות בקורונה. כי שתיית אלכוהול הייתה הרבה לפני הקורונה, אלימות הייתה לפני

מר יוני חכימי:

הקורונה. זה משהו עמוק ביומיום. וכמו שנועם אמר, זו בעיה של התרבות של נוער של מדינת ישראל. אבל אנחנו צריכים לדעת לתת להם את הפעילות הנכונה, לתת להם את החינוך הנכון. נכון, גם הבית הגר, גם הבתים יש להם אחריות וצריך לצאת בקריאה לכל העניין הזה.

נכון.

גב' הגר פרי יגור:

וגם כמו שאייל אומר, לצאת בקריאה - חבר'ה, יש לנו שיטור קהילתי, יש 106, לא לחכות, להגיב. אני עד לזה שתוך 5 דקות הם מגיעים. אפילו לפעמים פחות מזה.

מר יוני חכימי:

אני אמשיך מאיפה שאתה מסיים.

גב' הגר פרי יגור:

רק רגע, אני רוצה להגיד איזו מילה. אנחנו יושבים פה היום לדיון, כל מיני דברים של האלימות וכל הדברים האלה, זה סיפור של שנה שנתיים, שלוש, ארבע. לפני 40 שנה אני הייתי יו"ר ועד היישוב, ותאמינו לי, הדבר שאנחנו דנו בו והתעסקנו איתו רוב הזמן זו הייתה האלימות. אלף ואחד דברים כבר פעלנו אז. מכל הדיון של היום אני מוכרח להגיד רק דבר אחד – שום דבר לא חדש, אולי קצת יותר אלכוהול, אולי דברים מהסוג הזה. אבל הדברים האלה קיימים לא מהיום, לא מאתמול.

מר נתנאל קסטן:

וגם תמיד ימשיכו להיות.

גב' הגר פרי יגור:

תבוא לבית הספר החקלאי ותראה איך...

גב' נעמה:

(מדברים ביחד)

הייתה אלימות גם קודם, אבל אנחנו צריכים לטפל בזה יותר.

מר יוני חכימי:

- מר נתנאל קסטן:** אני סבלתי אלימות על הבן שלי...
- גב' הגר פרי יגור:** לא, לא, לא, אל תעשו דיון ביניכם.
- מר אפרים מעודה:** טוב רבותי, בואו נסיים את הישיבה.
- גב' הגר פרי יגור:** אני ברשותכם רק באמירה אחת.
- מר אייל כגן:** ברשותך, ואחרי זה תסיימי.
- גב' הגר פרי יגור:** אתה מרשה לי לסיים אחר כך? רק לברר.
- מר אייל כגן:** עדיין יש כאן דיון עם הצעת החלטה והכל, אני מזכיר.
- גב' הגר פרי יגור:** אמר חברך שאין פה הצעת החלטה.
- מר אייל כגן:** בסדר, שמעתי את יוני גם כן. אני אומר שוב, אני נתפס, זאת אומרת, עוד לא סיימנו את הדיון, ואני אשמח גם לשבת עם אליהו, כי התכנית של עיר ללא אלימות הייתה אמורה...
- גב' הגר פרי יגור:** אגב, הצטמקתם ל-3 בדיון הזה.
- מר אייל כגן:** מה זה משנה? תתייחסי למי שנמצא.
- גב' הגר פרי יגור:** לא, זה מראה על חשיבות העניין.
- מר יוני חכימי:** היא אמא לתינוקת, הגר. אז קצת תפסיקי להשמיץ.
- מר אייל כגן:** די, את כבר ראש מועצה, תתנהגי כמו ראש מועצה.
- מר יוני חכימי:** אין לך תינוק, יש לך ילד כבר. היא יש ילדה בת 3-4 חודשים, אז היא צריכה ללכת.
- מר אייל כגן:** מה זה משנה?
- מר טל דנטס:** אגב, גם אצלך יצאו. אם את כזאת קטנונית, אז בואי נתקטנן ביחד.
- מר אפרים מעודה:** השני גם אבא לילדה. אה? יוני, מה עם השני, גם הוא אבא לתינוקת? אז תפסיקו.
- מר נתנאל קסטן:** הוא סבא לתינוקת.
- מר אייל כגן:** אנחנו אחראים למי שנמצא ולא למי שלא נמצא.

מר אפרים מעודה: בסדר. מה עכשיו? תביאי להצבעה.

מר אייל כגן:

אנחנו נביא להצבעה. אני באופן אישי שמעתי את הדברים, שמעתי את הדברים של נועם שאמר אותם בסוף הדיון, ואני מתחבר למה שהוא אומר. אין שום ספק שאנחנו נמצאים במלחמה. ובמלחמה הזאת לא רוצים לשלוח את כולם לכלא, צריך שיהיה שילוב גם של הרתעה מחד וגם של פעילות קהילתית, גם של פעילות חינוכית.

מר נחום גנצרסקי:

מר אייל כגן:

לא, כי הערת, אז אני רק מעיר. יש לנו בעיה...
לסתום את הפה לכולם... זה לא נורמאלי. אני רוצה לסתום לך את הפה, כי אתה סותם לכולם את הפה ולא נותן לדבר ומשתלט על הישיבה, כאילו אתה נפלת עם ה... מלמעלה.

מר נתנאל קסטן:

אנחנו זימנו את הדיון.

מר אייל כגן:

זה לא עובד ככה, יש פה אנשים יותר חכמים ממ אדון כגן. זה לא יכול להיות שהוא...

מר נתנאל קסטן:

(מדברים ביחד)

תעלו להצבעה ונגמור את הישיבה. נו.

מר אפרים מעודה:

אנחנו נעלה להצבעה, ואני בא ואומר שוב פעם, אנחנו מודאגים ממה שקורה פה.

מר אייל כגן:

צריך לתקן את פקודת המועצות שאפשר להוציא חבר מועצה שמפריע.

גב' הגר פרי יגור:

אנחנו מאוד מודאגים ממה שקורה פה.

מר אייל כגן:

זה לא יכול להיות שהוא משתלט.

מר נתנאל קסטן:

אני מבקש, על מנת לחסוך לכם את הדיון או גברתי עוד רוצה לסכם אותו, אני בא ואומר בל נבוא

מר אייל כגן:

ונסתכל לעצמנו ונטפח לעצמנו על השכם, נעשית עבודה, הכל בסדר. ביחד עם זה, להורה שלא יכול לצאת, שהילד שלו לא יכול לצאת מהבית או לילדים שלא יכולים לעבור בגן או להורים שצריכים לשלוח את הילד שלו...

אל תנפנף ביד.

מר נחום גנצרסקי:

אבל ההורה הזה, אתה לא צריך את השולחן הזה, את ההורה הזה שיושב מולך יכולת להביא לפה לכל עדת אנשי המקצוע והיינו נותנים מעטפת נכונה. לא צריך את הפופוליזם הזול הזה שלך כדי לגרור אותו לבמה הזאת.

תשמעו את הקולות.

מר אייל כגן:

עכשיו אני אגיד את הדברים כהווייתם, ואתה תמשיך לכתוב בפייסבוק ואנחנו נמשיך לעבוד. את לא כותבת בפייסבוק.

גב' הגר פרי יגור:

ביטחון אישי זה לא פריבילגיה. ביטחון אישי זה שירות שהרשות המקומית צריכה לספק לתושביה. והיא לא עושה את זה מספיק.

גב' הגר פרי יגור:

אמרנו את זה מהיום הראשון, תקצבנו את זה ותעדפנו את זה מהיום הראשון שפתחנו את הקדנציה. זה התחיל ב-2.1. מיליון וזה הוכפל והוכפל והשקענו בבנייה של שיטור עירוני, מערך שלם של 2 שוטרים ופקחים, זה המשיך בפריסה של למעלה מ-80 מצלמות ברחבי היישוב. זה ממשיך בהקמה של יחידת ביטחון קהילתי שלא הייתה פה בעבר, וזה ממשיך בכל התכנית השוטפת שאף אחד לא צריך את הישיבה הזאת כדי שהיא תקרה בשוטף,

מר אייל כגן:

גב' הגר פרי יגור:

ובתגבור של חודשי הקיץ. אני חושבת, ואני לא הולכת לסכם את כל מה שנאמר פה. כל מה שנאמר, כבודו במקומו מונח. אני חושבת שכולנו צריכים לעמוד כמקשה אחת, יחד עם הצוות המקצועי, לגבות את התכנית עבודה הנפלאה שהצוות המקצועי פה מוביל, ואנחנו מתקצבים אותה כהנהלת המועצה, תמיד יש מקום לשיפור ואם למישהו יש רעיון, הוא מוזמן להביא את זה אליי. וגם בראייה חוץ מהמקומית שלנו, אני אומרת לכם באחריות מלאה, כי אני בקשר יומיומי עם כל ראשי הרשויות פה בסביבה, יש פה פעילות נהדרת ברמה האזורית. אנחנו אחד האשכולות שאנחנו אולי לא מוגדרים כאשכול רסמי מבחינת משרד הפנים, אבל אנחנו האשכול היחידי שפועל בארץ ברמה מערכתית אזורית בהיבטי ביטחון קהילתי, וזה גם שאפו. אני מוסרת מפה תודה גם לשותפים שלנו ברשויות המקומיות האחרות. ברוח הזאת אני מבקשת כמו יוני שהצעת, אני לא חושבת שיש פה הצעת החלטה שצריך הצבעה. אני חושבת שכולנו צריכים לצאת מפה עם הנתונים, לישון עליהם טוב-טוב בלילה ולתת את כל הגב לצוות המקצועי ולקרוא להורים להיות שותפים ביחד איתנו. תודה, באווירה זו הישיבה נעולה. תודה רבה.

גב' הגר פרי יגור
ראש המועצה

מועצה מקומית פרדס חנה כרכור
ישיבת מועצה מן המניין מיום 22.7.21